Proletari din toate țările, uniți-vă!

Scînteia tineretului

Organ Central al Uniunii Tineretului Muncitor

Anul XI Seria II-a Nr. 1778 | 4 PAGINI — 20 BANI | Duminică 16 ianuarie 1955

IN NUMARUL DE AZI:

Pentru folosirea energiei atomice în interesul omenirii

Problema folosirii energiei atomice este o problemă care preocupă în cel mai înalt grad omenirea. Oare ce destinație va lua uraniul descoperit în diferite colțuri ale globului pămîntesc: va contribui la nimicirea civilizației umane sau dimpotrivă, va ridica pe o treaptă mai înaltă nivelul de trai al oamenilor, va face viața mai îmbelșugată și mai frumoasă?

Opinia publică mondială cunoaște lupta consecventă a Statului Sovietic pentru ca marea descoperire a științei să nu devină o primejdie pentru existența omenirii. Uniunea Sovietică a pus în funcțiune încă de la 1 iulie 1954 prima centrală electrică industrială din lume care funcționează pe bază de energie atomică. Faptul acesta, de o însemnătate covîrșitoare din punct de vedere științific, exprimă dorința Statului Sovietic de a folosi energia atomică numai în scopuri pașnice. Această dorință a Statului Sovietic s-a oglindit limpede în contribuția pe care Uniunea Sovietică a dat-o la lucrările diferitelor organisme ale O.N.U. însărcinate cu rezolvarea spinoasei probleme atomice. Uniunea Sovietică a arătat în mod categoric, prin propunerile pe care le-a făcut, că problema atomică își poate găsi soluționarea într-un singur fel și anume prin interzicerea utilizării energiei atomice ca armă de exterminare în masă și prin instituirea unui control sever și eficace asupra acestei interziceri paralel cu desfășurarea eforturilor pentru utilizarea pașnică a energiei atomice.

La 4 decembrie 1954, Adunarea Generală a O.N.U. a adoptat în unanimitate o rezoluție prevăzînd convocarea, cel mai tîrziu în august 1955, a unei conferințe internaționale în problemele folosirii pașnice a energiei atomice. Pentru pregătirea convocării acestei conferințe, prin hotărîrea Adunării Generale, a fost creat un Comitet Consultativ compus din reprezentanții U.R.S.S., S.U.A., Angliei, Franței, Braziliei, Indiei și Canadei. Potrivit informațiilor, Comitetul Consultativ își va începe lucrările la 17 ianuarie a.c.

Ca o expresie a dorinței sincere a Statului Sovietic de a ajunge la o înțelegere în problema utilizării energiei atomice, guvernul sovietic s-a declarat gata să transmită experiența științifică și tehnică pe care Uniunea Sovietică a acumulat-o în direcția folosirii energiei atomice în scopuri pașnice. Astfel, guvernul sovietic este gata să prezinte conferinței internaționale în problemele folosirii pașnice a energiei atomice un raport cu privire la prima centrală electrică atomică industrială din U.R.S.S. și la funcționarea ei.

Politica Statului Sovietic corespunde năzuințelor popoarelor din lumea întreagă. Opinia publică mondială cere cu hotărîre interzicerea folosirii armei atomice și a celei cu hidrogen. *„Prin eforturile comune ale tuturor oamenilor iubitori de pace, noi trebuie să preîntîmpinăm transformarea în arme atomice și cu hidrogen a energiei atomice a cărei menire este să contribuie la dezvoltarea științei și să aducă întregii omeniri pace și cultură"* — scriu în apelul lor reprezentanții organizațiilor obștești din prefectura japoneză Simane. Și cererea lor este întărită prin zecile de milioane de semnături adunate în întreaga Japonie pe petițiile cerînd ca armele de exterminare în masă să fie interzise și ca energia atomică să fie folosită în scopuri pașnice.

Oamenii simpli înțeleg că omenirea poate fi ferită de dezastrul atomic. *„Reînarmarea Germaniei și masacrul atomic nu sînt lucruri inevitabile"* — se arată în apelul Comitetului Național al Partizanilor Păcii din Italia.

Popoarele înțeleg însă bine că pentru rezolvarea problemei folosirii energiei atomice în scopuri pașnice sînt necesare eforturi reciproce, animate de dorința sinceră de înțelegere. Popoarele sînt conștiente de faptul că orice politică de duplicitate înseamnă în fond o încercare de înșelare a opiniei publice în scopul pregătirii unui monstruos război atomic. În această direcție nu pot să nu atragă atenția o serie de fapte petrecute în țările occidentale. Hotărîrile recentei sesiuni a Consiliului blocului nord-atlantic, deși camuflate cu ajutorul formulelor vagi ale unui comunicat voit confuz, stîrnesc o îngrijorare legitimă, deoarece participanții la sesiune au luat hotărîri fățișe în privința pregătirii războiului atomic. Faptul acesta a fost confirmat de generalul american Gruenther și și-a găsit expresia într-un articol publicat în revista „U.S. News and World Report" în care se spune că „armele nucleare vor fi fabricate ca mijlocul predominant în arsenalul tactic al aliaților". De asemenea, stîrnește o serioasă îngrijorare faptul că revanșarzilor de la Bonn li se pune la dispoziție arma atomică. După cum relatează ziarul „Der Abend", fostul președinte al S.U.A., Hoover, cu prilejul vizitei făcută revanșarzilor vest-germani a încheiat un acord privind trimiterea de minereu de uraniu în Germania occidentală.

Punerea în mîna revanșarzilor de la Bonn a unor arme de exterminare în masă reprezintă un fapt care trebuie tratat cu toată seriozitatea. Guvernul sovietic a arătat în nota sa adresată guvernului Franței la 13 ianuarie că, conform protocolului nr. 3 al acordului de la Paris, participanții la blocul agresiv occidental, printre care se numără și militariștii vest-germani, vor crea nu numai stocuri de arme atomice ci și stocuri de arme chimice și bacteriologice, ceea ce contravine normelor internaționale în vigoare. Este clar că asemenea stocuri nu se fac de dragul depozitării lor ci cu un anumit scop și că acesta nu este greu de descifrat. Această stare de lucruri primejduiește pacea Europei, deoarece este știut că militariștii germani nu se dau înlături de la nici o crimă atunci cînd este vorba să-și atingă mîrșavele lor țeluri. De altfel proporțiile primejdiei apar limpezi dacă ținem seama de faptul că inspiratorii revanșarzilor de la Bonn, imperialiștii americani au folosit arma bacteriologică împotriva poporului coreean.

POPOARELE CER CA TOATE ARMELE DE EXTERMINARE ÎN MASĂ SĂ FIE SCOASE DIN ARSENALUL STATELOR. Uniunea Sovietică sprijină cu toată căldura, această cerere a popoarelor. Amatorii de agresiuni ar trebui să știe însă că Statul Sovietic dispune de forțe, în stare să răcească capetele înfierbîntate ale amatorilor de noi războaie.

Poporul romîn sprijină cu toată căldura eforturile Uniunii Sovietice îndreptate în direcția interzicerii armelor de exterminare în masă și-și alătură glasul său tuturor popoarelor care cer realizarea unui acord în această problemă care frămîntă omenirea.

Poporul nostru salută cu bucurie noua inițiativă a Uniunii Sovietice, văzînd în ea o nouă cale deschisă omenirii spre progres, spre folosirea pașnică a energiei atomice. Drumul tratativelor este deschis și U.R.S.S. a dovedit din nou dorința de colaborare rămînînd acum ca toate puterile interesate să manifeste aceeași sinceritate.

SĂ ÎMBUNĂTĂȚIM APROVIZIONAREA CU PRODUSE ANIMALE

Munca de lămurire trebuie intensificată

M-am bucurat mult citind în ziare recenta Hotărîre a partidului și guvernului cu privire la îmbunătățirea sistemului de contractare de animale și produse animale, care stabilește o serie de noi avantaje pentru crescătorii de animale și păsări ce încheie contracte cu organizațiile comerciale de stat.

Anul trecut, Agevacoop Pitești a realizat unele succese pe linie de contractări și achiziții. Astfel, pe trimestrul IV planul la contractări a fost depășit cu 20 la sută la bovine, cu 18 la sută la porcine, cu 40 la sută la păsări și cu 151 la sută la ovine. De asemenea și la achiziții planul a fost depășit. Acesta este rezultatul muncii de lămurire dusă în rîndurile țărănimii muncitoare din raionul Pitești și al sprijinului primit de către unitatea noastră din partea comitetului raional de partid și a sfatului popular raional.

La punctul 50 din Hotărîre se prevede că în cursul anului 1955 Ministerul Industriei Alimentare va putea da mandat pentru încheierea contractelor de creștere și îngrășare de animale și păsări precum și pentru lapte și produse lactate, prin unitățile cooperatiste. Pentru aceasta, chiar a doua zi după apariția Hotărîrii, colectivul de muncă al Agevacoop Pitești a luat contact cu conducerile tuturor cooperativelor sătești din acest raion, cerîndu-le să studieze Hotărîrea, să o popularizeze și totodată să o afișeze pentru ca să fie cunoscută de crescătorii de vite. Sînt multe comune și sate din raionul nostru care au suprafețe arabile mici, aceasta făcînd ca o bună parte din an locuitorii de acolo să muncească în alte raioane sau chiar în alte regiuni. Socotesc că prin creditele acordate de Banca Agricolă pentru procurarea de animale, furaje și materiale de construcție la preț de stat, pentru amenajarea grajdurilor și alte condițiuni avantajoase create crescătorilor de animale, se va putea îmbunătăți mult situația economică a locuitorilor din raionul nostru și va contribui la îmbunătățirea aprovizionării cu produse animale.

NICULAI GHERGHINA
director Agevacoop, raionul Pitești

Pentru sporirea numărului de contractări

Anul trecut am contractat cu statul o vacă. La predare am obținut un cîștig însemnat, plus avantajul de a cumpăra la preț de stat o serie de produse ca: fire de bumbac, talpă, piele și altele, foarte necesare gospodăriei mele.

Avantajele create de noua Hotărîre a partidului și guvernului au făcut ca mulți țărani muncitori din comuna noastră să se hotărască încă de pe acum să încheie contracte de îngrășare a animalelor.

Eu sînt hotărît să închei contract cu statul cît mai curînd pentru îngrășarea a doi porci. Și pentru că am posibilitatea să cresc mai multe animale, voi împrumuta bani de la Banca Agricolă ca să cumpăr oi, pe care să le cresc și să le îngraș, tot în baza unui contract.

Totodată, prin muncă de lămurire voi căuta să atrag alături de mine și pe alți țărani muncitori din comună să crească și să contracteze animale.

ION DUMITRESCU
țăran muncitor din comuna Ștefănești, raionul Pitești

Angajamentul tinerilor: cît mai multe contracte

Hotărîrea partidului și guvernului cu privire la îmbunătățirea sistemului de contractare și achiziționare de animale, păsări și produse animale, a fost primită cu deosebită bucurie și interes de tinerii salariați de la O.R.A.C.A. Ploești.

Hotărîrea prevede noi avantaje pentru contractanți. Prețurile sînt în raport cu greutatea și calitatea animalului. Contractantul are posibilitatea de a ști dinainte ce sumă va primi la predare, ca și cantitatea de produse care îi va fi scăzută din cote.

Pentru transpunerea în viață a acestei Hotărîri care are ca scop îmbunătățirea continuă a nivelului de trai al celor ce muncesc, utemiștii și tinerii de la Oficiul regional de achiziții și contractări de animale Ploești se angajează să ducă o susținută muncă de popularizare a acestei hotărîri.

Ei vor duce muncă de lămurire în rîndurile țăranilor muncitori, arătîndu-le avantajele de care se pot bucura pentru a încheia cît mai multe contracte pentru toate speciile.

Tinerii de la O. R. A. C. A. Ploești s-au angajat să depună toate eforturile pentru ca planul de contractare în anul acesta să fie îndeplinit și depășit, contribuind astfel la buna aprovizionare a populației cu produse animale.

Corespondent
G. ALEXANDRESCU

DUPĂ CE AM CITIT HOTARÎREA

De mulți ani mă ocup cu creșterea porcilor, atît pentru nevoile gospodăriei cît și pentru vînzare.

În fiecare an vindeam în tîrg 2—3 porci grași. Anul trecut am îngrășat 3 porci. Unul l-am oprit pentru casă, unul l-am contractat, iar ultimul l-am vîndut la tîrg.

Zilele acestea am citit Hotărîrea partidului și guvernului cu privire la îmbunătățirea sistemului de achiziții și contractări. În noile măsuri luate am văzut ce avantaje pot avea acei care contractează și cresc animale. De la începutul anului acesta m-am angajat să predau statului un porc în greutate de peste 140 kilograme.

ION PARIS
țăran muncitor, comuna Giurgița, raionul Segarcea

Noi avantaje pentru crescătorii de animale

Valorificarea produselor obținute în cursul anului 1954 a adus crescătorilor de animale din regiunea noastră venituri însemnate. Aceasta a însemnat totodată creșterea producției-marfă de carne cu circa 60 de sută față de producția-marfă realizată în 1953. În cadrul regiunii noastre sînt raioane întregi în care majoritatea țăranilor muncitori se ocupă aproape exclusiv cu creșterea vitelor. Putem cita în acest sens raioanele Adjud și Vrancea.

Noua Hotărîre a partidului și guvernului privind contractările și achizițiile de păsări și animale acordă o serie de avantaje care de bunăseamă vor duce la sporirea simțitoare a numărului de țărani muncitori dornici să încheie contracte cu statul sau cu cooperativele. Aceasta se va întîmpla la noi mai ales în raioanele de munte, unde fertilitatea solului este scăzută; locuitorii din aceste raioane, contractînd animale, vor avea posibilitatea să cumpere de la stat porumb la preț convenabil.

Recenta Hotărîre a stîrnit viul interes atît al țăranilor muncitori cu gospodării individuale cît și al gospodăriilor colective care țin să urmeze exemplul gospodăriei colective agrozootehnice „Octombrie Roșu" din comuna Paltinul, raionul Vrancea, care cu banii obținuți prin valorificare de animale și-a putut procura un autocamion.

Trebuie menționat că se cere din partea organelor în drept să ducă o muncă susținută în vederea încheierii de contracte. Eforturile comune pentru aplicarea acestei Hotărîri vor duce desigur la realizarea planului de contractări și achiziții de animale și păsări pe anul 1955.

GRIGORE PORUMBESCU
director al Oficiului regional de achiziții și contractări de animale Bîrlad

TINERI ȘI TINERE CARE MUNCIȚI PE OGOARE!

Dați tot sprijinul vostru luptei pentru îmbunătățirea aprovizionării cu carne a populației din orașe și centrele industriale. Încheiați cît mai multe contracte cu statul și cooperativele pentru îngrășarea și valorificarea de păsări și animale. Atrageți în această acțiune toți oamenii muncii de pe ogoarele Patriei.

Nu precupețiți nici un efort pentru traducerea în fapte a hotărîrilor partidului și guvernului.

Mecanizatorii de la S. M. T. Turnișor au terminat reparațiile

ORAȘUL STALIN (de la corespondentul nostru). — In ziua de 14 ianuarie a.c., S.M.T. Turnișor-Sibiu și-a îndeplinit în întregime planul de reparație a tractoarelor și mașinilor agricole.

Această victorie a mecanizatorilor de la S.M.T. Turnișor confirmă pe deplin eforturile pe care ei le-au depus pentru a raporta partidului cu mîndrie primele lor succese în lupta pentru recolta anului 1955.

Educați în spiritul disciplinei socialiste a muncii, mecanizatorii, în frunte cu comuniștii, mobilizați de organizația de partid din stațiune n-au precupețit nimic pentru a-și da contribuția la reușita acestei acțiuni.

Utemiștii Roth Martin, Grăjdan Constantin și alți tractoriști fruntași în campania de vară, au constituit și în această perioadă exemple demne de urmat. Pe bună dreptate ei sînt mîndria stațiunii.

Organizarea a 16 posturi de reparații pe ansamble după metoda Bugacev cît și cele 6 inovații și raționalizări propuse în ultimul timp, i-a ajutat pe mecanizatori să-și îndeplinească angajamentele înainte de termen. Sînt de remarcat inovațiile privind construirea unui aparat pentru verificarea pompelor de ulei și a unui dispozitiv pentru montarea și demontarea ambreiajelor.

Muncitorii, tehnicienii și inginerii de la S.M.T. Turnișor-Sibiu, sînt hotărîți să lupte și pe viitor cu aceeași tărie pentru a da viață hotărîrilor partidului.

UN NOU MAGAZIN

BÎRLAD (de la corespondentul nostru). In primele zile ale lunii ianuarie s-a deschis în Bîrlad un magazin universal. Magazinul oferă consumatorilor un bogat sortiment de mărfuri produse de cooperativele meșteșugărești.

Cooperativa de cizmărie „Ion Iacomi" din Bîrlad are un mare stoc de încălțăminte de bună calitate. De asemenea cooperativa „Îmbrăcămintea" a adus spre valorificare diferite confecții de sezon mult apreciate de consumatori: rochii de stofă, raglane și paltoane bărbătești și de damă, sacouri bărbătești și altele.

La raionul de lingerie bărbătească, unde muncește utemistul Bercovici Ficu, sînt expuse spre vînzare produse ale cooperativelor de croitorie din Bîrlad, Focșani și Tecuci.

Atît gestionara magazinului, tovarășa Dumitru Jana, cît și ceilalți lucrători ai magazinului sînt cooperatori meșteșugari scoși din producție pentru a îndeplini noile funcții.

Acest mare magazin, primul de acest gen în regiunea Bîrlad, vine să sprijine celelalte acțiuni luate de organele locale pentru îndeplinirea sarcinilor reieșite din Hotărîrea partidului și guvernului cu privire la desființarea sistemului de aprovizionare pe bază de cartele și rații.

ÎN TOIUL EXAMENELOR

Printre viitorii agronomi

La Institutul agronomic din orașul Craiova, cu primele zile ale sesiunii de examene au venit și primele succese. Iată, de pildă, la grupa 123 din anul III de la Facultatea de agricultură, pînă acum n-a rămas nici un restanțier, nici la limba rusă și nici la agricultură. Studenții acestei grupe s-au prezentat bine pregătiți, majoritatea lor luînd calificativul „bine" și „foarte bine". S-au evidențiat din această grupă în mod deosebit tovarășii Bora Florea și Constantinescu Dumitru.

Tovarășul Dragomir Vlad, pînă în anul acesta rămînea mereu restanțier la una sau două materii. Acum însă, este fruntaș la învățătură, fiind un exemplu pentru ceilalți studenți din grupă.

Un examen destul de reușit a fost și cel de darvinism. Era în examen seria tovarășei Teodorescu Odeta. Studenții din această serie au răspuns foarte bine la toate problemele puse de tovarășul inginer Ene Florea.

Nici studenții din anul III de la Facultatea de mecanizarea agriculturii, n-au rămas în urma celor de la agricultură. La examenul de termodinamică, studenții Manciu Gheorghe, Botilă Ion, Jury Alexandru, Crețu Constantin și alții au dat răspunsuri bune.

Aceste prime succese însuflețesc și mai mult pe studenți în cucerirea celorlalte examene.

Corespondent
I. PERȘINARU

Cu toții sînt promovați

Studenții Facultății muncitorești din Timișoara s-au străduit ca în această sesiune să obțină rezultate cît mai bune.

În acest sens, un ajutor prețios l-au primit din partea corpului didactic, care în permanență i-a ajutat să aprofundeze cunoștințele atît la cursuri cît și la consultații și în timpul studiului individual.

Primele roade ale muncii s-au văzut cu ocazia colocviilor, care au fost luate de către toți studenții.

Au sosit și examenele. Primul examen în cadrul facultății l-a avut grupa I a anului II, la chimie. La acest examen 19 studenți din grupă au primit calificative de „foarte bine" și nici unul nu a rămas corigent. Au răspuns foarte bine tovarășii: Dihei Petru, Achim Eugen, Văcorescu Ana, Hilger Laurențiu, Elek Ladislau și alții.

Corespondent
SARU EMIL

Emoțiile marilor probe

Au început examenele. Pe stradă sau în tramvai, în biblioteci sau laboratoare, grupuri de studenți discută probleme legate de munca unui semestru școlar. Fie că ești în primul an, fie că ești în ultimul an, orice s-ar zice, tot ai emoții. Nu sînt emoțiile fricii de examen din timpul lui Delavrancea: „Cînd un guguman susține că n-ai dreptate și cînd acel guguman ți-e examinator, închide gura și taci".

Azi studentul se prezintă cu curaj în fața profesorului care îl prețuiește, ia cuvîntul fără teama de odinioară. Și totuși... chiar studenții cei mai bine pregătiți au emoțiile examenului. Iată pe cîțiva dintre ei, studenți ai Universității „C. I. Parhon" din București. Întîiul popas îl facem la Facultatea de filozofie.

Grupa 105 din anul II, are examen la Istoria modernă și contemporană. Fiecare student a pregătit cu multă seriozitate materia, a aprofundat-o prin conspecte, ore de consultație.

— Eu cunosc bine Revoluția franceză — spune cu satisfacție Nuți Pop.

— Eu aș dori să fiu întrebată despre războiul Independenței — intervine Geta Stupcanu.

Studenții discutau cu aprindere în fața sălii de examen în așteptarea primului student din prima serie, care trebuia să iasă în curînd.

Ușa s-a deschis. Ancuța Emanoil este asaltat de întrebările colegilor.

— Cum ascultă?

— Cîte subiecte sînt?

— Suplimentar întreabă?

— Aveți răbdare — stăvilește el tumultul întrebărilor. Bucuria care îi inundase fața le-a dat parcă tuturor curajul de care aveau nevoie, alungîndu-le în bună măsură emoțiile. Privirile s-au ațintit asupra carnetului de student pe care cerneala era încă proaspătă: „foarte bine".

Al doilea popas îl facem într-un laborator al Facultății de chimie.

Paul Vasilescu și colegul lui, Carol Stumer iubeau munca în laborator.

In jurul lor se găsesc orînduite aparate, eprubete, sticluțe etichetate. Sînt în plină activitate. Încearcă proba: experimentarea dozării cantitative a carbonului și hidrogenului în substanțe. In această clipă ei sînt doar mîini îndemînatice, ochi ațintiți și atenție încordată. Cu deplină încredere îi privește și-i îndrumă tovarășul asistent Albu C., conducătorul lucrărilor practice de chimie organică.

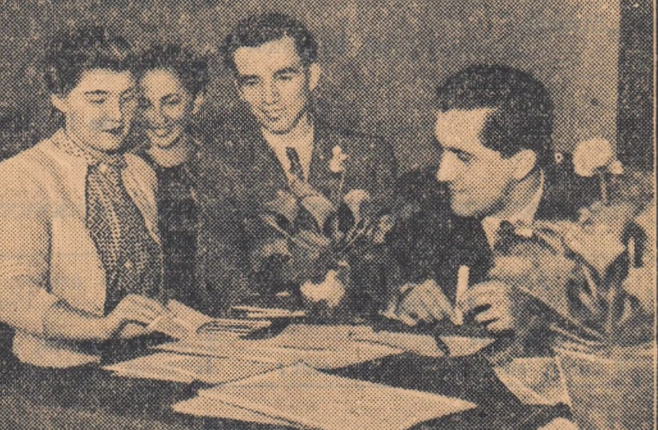
— Bravo băieți — îi încurajează asistentul.

— Mîine avem examen, tovarășe asistent.

— Știu, știu, proba practică de azi vă va fi de un real folos.

Pe culoarul lung al Facultății de filologie, în fața unei săli, secția de bulgară a anului II are examen la specialitate. Pentru examen Dumitrescu Elena s-a pregătit temeinic la gramatică, lexic și la lecțiile indicate de catedră. Munca îi este răsplătită cu calificativul cel mai bun. Asemenea ei sînt și Andrușcov Pia, Golubov Tatiana și Velciov Luca.

Corespondent
VICTOR VIȘINESCU

Studentele Lolia Logan și Ali Mehmed Muran din anul IV al Facultății de geologie a Institutului de petrol și gaze din București trag biletele cu întrebări pentru examenul de Extracția țițeiului și gazelor.

Ele își iau întrebările fără nici o teamă pentru că sînt sigure că vor răspunde bine la oricare dintre probleme.

Rezultatul nepăsării

Studenții grupei 635 din anul II al Facultății de metalurgie de la Institutul politehnic din București au dus în timpul anului o muncă susținută pentru a-și însuși materia predată, astfel ca examenele să-i găsească bine pregătiți. Studenții care se prezentau slab la seminarii sau probe de control au fost trași la răspundere și cînd aveau nevoie de sprijin, erau ajutați. Cu toții au fost mobilizați la consultațiile care au avut loc.

Cu tot efortul colectivului grupei, au existat și studenți care nu s-au pregătit temeinic și n-au dat răspunsuri bune la întrebările puse de tovarășii profesori la examene. Aurel Rusu, anul trecut a avut restanțe în ambele sesiuni; la examenul de fizică dat în această sesiune s-a prezentat nepregătit și a luat calificativul „insuficient". În timpul anului el nu a muncit serios ca alți colegi ai lui; la predări și seminarii era prezent numai de formă. Cu toată munca depusă de colectivul grupei pentru ca și el să studieze, să-și însușească cunoștințele necesare, cu toate criticile ce i s-au adus, el a continuat să meargă pe aceeași linie, de a nu învăța.

Noi sîntem indignați pentru că el s-a prezentat nepregătit la examenul de fizică mai ales că este un student capabil, care ar putea să învețe foarte bine. În viitor noi nu-i vom mai admite să lenevească, să rămînă în urma celorlalți.

Corespondent
HORST GUNDISCH

În limba maternă

Iată-ne pe culoarele Institutului medico-farmaceutic din Tg. Mureș. In anii puterii populare, pe băncile acestui institut cu limba de predare maghiară, sute de tineri aparținînd minorității naționale maghiare duc o luptă plină de avînt pentru însușirea medicinii moderne.

Nici unul din oamenii care și-au petrecut o parte din anii vieții studiind pe băncile universității nu poate uita zilele de examene. Această atmosferă plină de emotivitate și bucurie ne-a întîmpinat dintr-un început pe culoarele Institutului.

În fața Cabinetului de chirurgie operatorie, al tovarășului prof. Tiberiu Moros, studenții grupei I a anului IV, îmbrăcați în halate albe, răsfoiesc caietele de notițe. În cabinet studenții Bandy Borno, Bodi Adoyán, Eugen Elédy și Füleki Kacso Sára trag bilețelele cu subiecte. Peste cîteva minute Bodi Adoyán răspunde cu siguranță la întrebările legate de problema amputațiilor membrelor și de operațiile de stomac.

Utemistul Bodi este un student fruntaș. Carnetul său de student arată că în ultimii ani, afară de trei calificative „bine" el n-a primit decît calificativul „foarte bine".

Bandy Borno vorbește despre anesteziile în cadrul operațiilor pulmonare, insistînd asupra metodei de anestezie elaborată de Vișinievski, Elédy Eugen tratează problema operațiunilor articulațiilor iar Füleki cea a hemostazei și anesteziilor cu metoda de infiltrație.

Temeinicia răspunsurilor, studiul aprofundat depus de studenți pentru însușirea materiei predate în cursul anului se vede nu numai la examenul teoretic ci și în momentul în care ei trec la proba practică.

Orele trec. În sălile de examene, în camerele de disecție, în laboratoare, studenții Institutului medico-farmaceutic cu limba de predare maghiară din Tg. Mureș, dovedesc în fața comisiilor de examinare că se pregătesc din plin pentru a deveni medici harnici și pricepuți.

I. S.

Zilnic sosesc la redacţie zeci şi zeci de scrisori ce vorbesc despre munca avîntată a tinerilor, despre faptele lor ce fac cinste organizaţiilor U.T.M. respective. Astăzi, „Ariciul poştaş" a adus o serie de scrisori de alt gen, pentru a le expune ca rarităţi în colecţia „micului insectar".

CORESPONDENŢII atrag atenţia

CE-AR ZICE MAIAKOVSKI DESPRE EI?

Unii dintre corespondenţii noştri voluntari ne-au comunicat existenţa unor tineri linguşitori cuibăriţi prin diferite instituţii şi organizaţii.

Pentru a veni în „ajutorul" lor în materie de linguşire, publicăm un fragment din „Manualul general pentru linguşitorii începători".

de VLADIMIR MAIAKOVSKI

În orice instituţie,
un linguşitor.
Lingăului ăsta
îi merge
binişor.
La el
se uită
tineretul cîteodat',
dorind
aranjament...
şi „nenea" doar
s-a aranjat...
Dar
pe şefi
cum îi poţi capta?
Trebuesc
anumite însuşiri.
Fireşte,
nu-i poţi cîştiga
cu cîteva
grosolane linguşiri.
De pildă,
să deschizi
în faţa şefului
uşile,

În obiceiul lui Kindrat Onisifor, şeful serviciului de state al secţiunii financiare a sfatului popular al regiunii Ploeşti, s-a înrădăcinat obiceiul plecăciunilor în faţa şefilor. „Filosofia" lui: Plecăciunea făcută la timpul potrivit şi la omul nimerit poate aduce o ridicare... pe stat.

Corespondent
MIRCEA DUMITRESCU

n-or să te creadă
să te vadă
de-abuşile;
pierderea de energie
nu o vor preţui,
pe stat,
după buget,
risipă o vor socoti.
Sau iată
încă-un mijloc
grosolan:
să trîmbiţezi
cu trîmbiţa pionierilor,
tam-nesam,
aniversările
şefilor.
Se vor supăra:
pentru ce,
cu ce plan,
una, două,
în secţia noastră
mania serbărilor?

Cadru: Biroul unui director.

Eroi: Directorul şi subalternii săi.

În biroul şefului e o atmosferă de încordată... aşteptare. Momentul solemn se apropie. Se aud paşi pe coridor. Uşa se deschide şi şeful îşi face apariţia.

Un cor de glasuri sugrumate de emoţie intonează „mulţi ani trăiască". Pe biroul şefului un colet legat cu frumoase panglici albastre. Şeful mişcat strînge mîinile. Deodată... Ridică privirea-i severă şi zice:

— Ce-i asta? Nu trebuie.

Şi cu un gest grăbit bagă în birou cadoul.

Trebuie să linguşeşti
în chip fin şi abil.
Dar de unde
fineţe
la adolescent
şi la copil?
Deci noi
aprinşi de rîvna
de a ajuta,
un „Manual
pentru tînărul linguşitor"
vom publica.

De pildă şeful,
în raportul său,
îngroapă
o comoară-nţeleptească,
birocratică,
nouă.

La întreprinderile „Ana Ipătescu" din Bucureşti, unii tineri nu-şi critică şefii din lipsă de curaj:

— De ce să mă iau în colţ cu omul? Are lipsuri? Îl priveşte! ce interes am să mă „stric" cu şeful?...

Fulică Gheorghe, tînăr muncitor, aşa gîndeşte în colţul său la şedinţe. Să-l critice pe maistrul Enache Ion, pentru atitudine nejustă faţă de tineri? Asta-i prea de tot. Doar toată lumea cunoaşte... spiritul curat „autocritic" al maistrului...

Corespondent
VALERICA GIRCEAG

În şedinţă
duce tacticos la gură
paharul cu apă
şi raportează mai departe
încă o oră
sau două.
Dar, deodată,
în mijlocul raportului,
cineva a strigat:
„Timpul raportorului
trebueşte limitat!"
Atunci, tu,
cutremurînd zidurile clădirii,
vei/mugi:
„Cer cuvîntul
la ordinea de zi.
Raportul
luminează ca un astru
fără-asemănare!
Propun deci continuarea lui,
fără nici o limitare!"
Şi fii sigur,
că pentru asemenea cuvinte,
şefii
te vor nota
şi te vor ţine minte
Aflînd că şeful
are diverse mici tipărituri,
citeşte grabnic
dările de seamă,
micile broşuri.
Şi întîlnindu-l,
spune-i cît mai convingător,
dînd ochii peste cap,
cu glas alintător:
„Am citit ultima dumneavoastră
dare de seamă.
Ce dare de seamă —
Aşa ceva
nuvelă se cheamă!
Dac-aţi face versuri,
ah, cum ar sbura!
Dar
„Anti-Dühring" oare,
nu este compus
de mata?
Nici cartea asta
nu e scrisă
prost!"
Dacă de asemenea
comentarii
ştii să faci rost
şi şefii te vor aprecia
şi te vor nota.
Astfel vei izbuti
pe scena vieţii,
şefii îţi vor preţui
şi nota
zelul tinereţii.
Iar dacă nu vreţi
lichele să fiţi,
nu tăceţi,
ci de fiecare dată
vorbiţi;
cînd vre-o neruşinare
e dată'n vileag,
n-o ocoliţi
binişor,
cu gesturi de moşneag,
nu procedaţi
după spusele
acestor versuri,
ci invers,
şi faceţi chiar voi
cuvenitele demersuri.

Desen de I. POPESCU-GOPO, laureat al Premiului de Stat

GHICITORI

DORU ION *„Autocritică"*
laureat al Premiului de Stat.
de la Expoziţia Anuală de Stat a Artelor Plastice

★ ★

Oare cine tot promite
şi vorbeşte
într-un ton
Parcă-n gură ar emite
păsăreşte
un patefon?
„Autocritici" îşi tot face,
demagog
ca Tipăţescu...
Da, el e
strungarul nostru
Vasilică Angelescu.

Tînărul strungar Vasile Angelescu de la uzinele „Matyas Rakosi" din Bucureşti, este cunoscut în întreprindere pentru desele lui angajamente nerespectate şi autocriticii formale.

Corespondent
D. CALOMFIRESCU

★ ★

Mînă-Lungă, strînge-nhaţă
Şi-ograda i se umple fără veste
Curcani, găini, gîşte, o raţă,
(O „găinărie" adevărată)
Ghiciţi-l cine este?

L-a ghicit corespondentul nostru voluntar Căpăţînă Petre. *E bine să-l cunoaşteţi pe Leizeriuc Vasile, referent tehnic la cooperativa din Codlea. El are o veche şi totodată ruşinoasă obişnuinţă: fură! Fură, tot ce-i cade sub mînă: găini, raţe, ouă etc. Alteori „cumpără" avînd „grijă" însă să nu plătească.*

De curînd a „cumpărat" 3 gîşte şi 2 găini ce erau repartizate restaurantului nr. 1 din Oraşul Stalin.

Pentru faptele sale a fost judecat de comisia de litigii.

★ ★

Din zori pînă-n noapte
Prin ploaie sau vînt
Putrezim, trîntite la pămînt,
neglijate.
Cine sîntem?
Ghicească cine
poate!

Scoarţă de stejar, lăzi de ambalaj, scîndură de construcţii, aruncate în mijlocul curţii întreprinderii „8 Mai"-Mediaş din lipsa de grijă a tov. inginer şef Agratino Anolalin şi a tov. director Nilgels Ştefan.

Corespondent
KLEIN CAROL

În ţepii ariciului

MOTTO

Celor de la F. C. „Republica" Botoşani, care, aşa cum ne scrie corespondentul nostru voluntar I. Reidel, pun în vînzare şi cămăşi cu gulere de rezervă mai mici şi de altă culoare:

Despre neglijenţa lor
Afirmăm numai atît:
Orişice cumpărător
E sătul pînă la... gît!

MOTTO

Tovarăşului Bolaghi Gheorghe, şeful secţiei de difuzare a raionului Hîrlău, care a ţinut încuiat în sertar materialul în legătură cu contractarea de abonamente pe 1955 creînd greutăţi în felul acesta celor care se ocupau cu această problemă: (După corespondenţa tovarăşului Cocea Gheorghe).

Dacă omul le păstrează
Cum se vede, în dosar
Şi-ncă nu le difuzează,
Hai... să-l „difuzăm" în ziar.

MOTTO: Corespondentul nostru, *I. Tăriţă* ne sezisează că M. Neufeld, responsabilul magazinului de Textile-încălţăminte din Tîrnăveni vinde marfă în primul rînd rudelor sale.

La nepoţi, mătuşi, soţie,
Vinde marfa băeţaşul
Din tot neamu-n prăvălie
Nu-i lipseşte decît... „naşul"

MOTTO: Felceriţa Cutreanu Maria de la punctul sanitar din comuna Romuli, raionul Năsăud foloseşte în scopuri personale sala punctului sanitar, neîngrijind-o. De multe ori dă consultaţii în bucătărie.

Corespondent
A. PLENICEANU

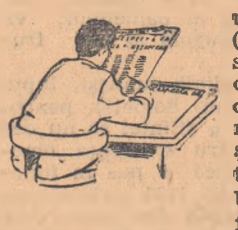
Cu o idee creatoare,
Cu gînd de „economie"
Ai făcut o inovaţie!
Dispensar-bucătărie
Însă s-ar putea întîmpla
— Aşa, pe nepusă masă —
Cei de sus să te transforme
din felcer — bucătăreasă.

MOTTO: La şcoala elementară nr. 2 B. din Tr. Măgurele curăţenia lasă mult de dorit. Praful este de o palmă pe pereţi şi pe geamuri, duşumelele pline de noroi sînt nespălate de două luni de zile.

Corespondent,
ENE FLORIAN

De s-ar ţine vre-un examen
— pe şcoli — de gospodărie
— Şcoala aceasta — ar lua desigur
Nota cinci la... murdărie!

MOTTO

Există în obiceiul unor corespondenţi (puţini într-adevăr) să copieze din ziar diferite articole la care să schimbe doar numele de oameni şi localităţi şi să le trimită apoi ziarului. Un astfel de lucru a făcut şi tovarăşul Aurel D. Miloiu din raionul Muscel, regiunea Piteşti, cu corespondenţa „Respectă ca să fii respectat" apărută în ziarul nostru.

Cînd ai copiat articolul de ziar,
Făcuşi desigur şi un legămînt.
Ca să-l respecţi total pe autor,
Adică... să nu-i schimbi nici un cuvînt.

MOTTO

Culcearu Elisabeta este bine cunoscută în întreprinderea Ianoş Herbac din Cluj. A terminat Şcoala profesională cu doi ani în urmă şi de atunci pînă acum figurează cu multă „perseverenţă" pe lista ...codaşilor, nereuşind să-şi îndeplinească niciodată norma. A fost ajutată, la cererea ei a fost mutată de la o operaţie mai „grea" la alta mai uşoară. Rezultatul: tot codaşă.

Corespondenţi
TUDOR DUMITRU
JONCEA LADISLAU

Mereu în muncă dovedeşti,
Cît eşti de-ncurcă lume.
În loc pantofi buni să croieşti,
Tu ţi-ai croit... un prost renume.

Epigrame de
V. D. POPA şi V. BURLACU

Acelaşi chip... o altă mască

Caricatură trimisă de corespondentul nostru voluntar CIOSU CONSTANTIN, strungar la Atelierul Central Moineşti

GEORGICĂ PIERDE-VARĂ

versuri de I. HOBANA desen de M. COSTI

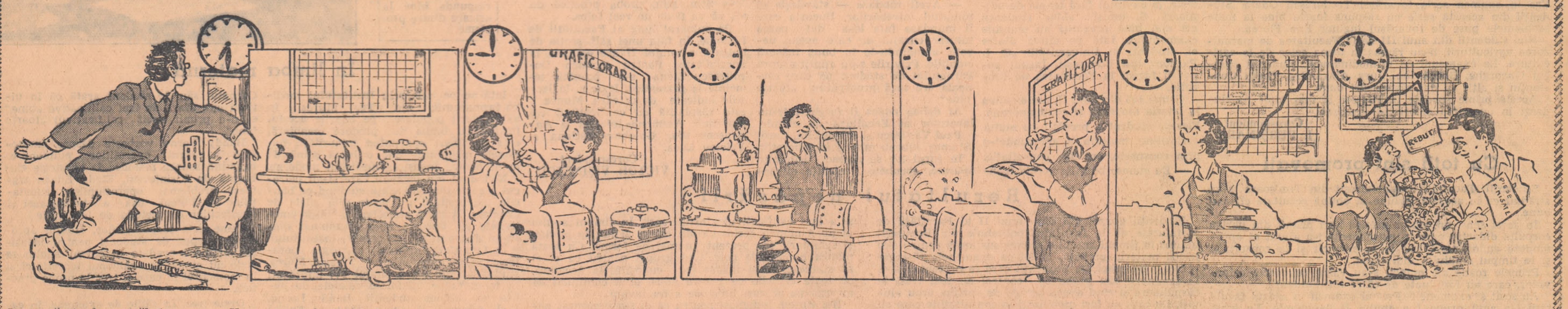
Corespondentul voluntar, tovarăşul Niţoi Mihail ne sezisează că Petcu Marin din secţia vermorele a Fabricii de biciclete-Bucureşti are obiceiul să piardă mult timp din producţie.

PROLOG

Să vă prezint, la început,
Eroul (fără să insist):
Are carnet de utemist,
E tînăr, zdravăn şi nu-i slut;
Vorbeşte-n orişice plenară,
Se-agită — dar... există un „dar":
Tovarăşii nu în zadar
Îi spun „Georgică Pierde-vară".

EPILOG

Îngăduiţi-mi ca temeiul
Acestor versuri să vi-l spui
Dacă mi-am ascuţit condeiul,
E fiindcă-am întîlnit destui
Asemeni tineri — pierde-vară;
Ei, fără să se simtă prost,
Declamă-n orişice plenară:
„Da, vom scădea preţul de cost!"

În goană strada o străbate
Spre-atelier — curat erou!
...Dar ora-i şapte jumătate
Şi el a-ntîrziat din nou.

Un ceas sau două abia-i ajung
Ca să adune însfîrşit
— De la vecin, de pe sub strung —
Uneltele ce-a risipit.

După atîta căutare,
Se odihneşte-apoi un ceas,
Fumînd grăbit „doar o ţigare",
Stînd „doar o clipă" la taifas.

La zece îşi aduce-aminte
Că n-are inimă de fier —
E timpul dulcilor cuvinte...
Şi pleacă-n alt atelier.

Cum să nu „depăşească" planul
Cînd, istovit de-atît efort,
Îşi stoarce creierul sărmanul
...Cu buletinul pronosport

Săgeata graficului urcă —
Se-nvîrte strungul disperat:
Mai sînt trei ore doar, de muncă,
Trei ore — muncă în asalt!

Ce gînduri negre oare ţese
Eroul nostru abătut?
„Azi am lucrat atîtea piese —
Şi toate, toate sînt rebut..."

S-A RISIPIT CEAȚA

In sala mare a căminului cultural din satul Rănușa, raionul Gurahonț, se adunaseră cam la vreo 19 utemiști. Lămpile cu petrol s-au aprins și au fost puse la locurile cuvenite, una pe masa prezidiului, iar alta în fundul sălii pentru a lumina și fețele celor care mai aveau obiceiul să se țină de șotii în timpul ședințelor. Secretarul organizației U.T.M., Iosif Franco, sau Ioja cum îi mai spun tinerii, nu prea înalt, cu o față rotundă străjuită de doi ochi mici aruncați cruciș de mîna șugubeață a naturii, făcu propunerea să se aleagă un prezidiu al adunării, care după regulile cunoscute a și fost ales.

Era adus în fața utemiștilor pentru a treia oară acest tînăr mărunțel, cu fața neagră, ce stătea pe o margine de bancă, rezemat cu coatele de genunchi.

Crescuse împreună cu ceilalți băieți din sat. Au colindat munții din prejur împreună, la școală au mers împreună iar mai tîrziu și-au împărtășit unii altora secretul primului sărut furat de la o fată. Il cunoșteau de mic, cîinos la inimă, pus pe scandal întotdeauna și spurcat la gură. S-au obișnuit cu el „așa" și nu au văzut ce se ascunde în spatele tuturor apucăturilor lui. Bea. Dar cui nu-i place un păhărel de rachie? Și firii libere a tînărului crescut la munte, învățat să dea piept cu vifornițe grele, crescut și format în sălbăticia munților nu-i trebuiesc prea multe păhărele de rachie să se dezlănțuiască. Iar Bortiș știa lucrul acesta, și nu scăpa nici o ocazie de a ciocni cu alți tineri cît mai multe păhărele. Și-și făcuseră unii dintre utemiști obiceiul de a bea cît mai des în cîrdășie cu Bortiș. Și de la beție la scandal drumul nu e lung, iar Bortiș se pricepea de minune să-l mai și scurteze. Și tare se bucura Bortiș cînd cîte un grup de tineri beți urlau pe ulițele satului de speriau și cîinii. Dar la scandaluri și bătăi nu au fost prea mulți cei care l-au urmat și asta-i întuneca sufletul. Și mult necaz aveau, el, „dascălii" lui și prietenii acestora, că pe masa țăranului se găsește prea multă pită și slană, că prea mulți și-au schimbat opinca cu bocancul, și că-n zilele de sărbătoare prea multe haine noi au apărut. Și mult le-a cătrănit sufletul mîndrețea de cămin cultural ridicat în sat, care la drept vorbind, este mult mai frumos chiar și decît cel de la Gurahonț unde-i centrul de raion. Și nu le fu destul necazul, că oamenii din comună începură să ridice și o cooperativă prin muncă voluntară. Și numai tineret vedeai acolo. Trecea Bortiș, o privea și-i ricîia sufletul obida.

...Și iarăși beția, prietena lui bună l-a ajutat. Duminica în loc să meargă cu tinerii la muncă voluntară o coti și-i îndemnă la un păhărel, care se înmulți fără să bagi de veste.

Dar oameni în sat sînt destui și cooperativa se ridică.

...Era veselie la căminul cultural, prea multă veselie după părerea lui Bortiș. Puțin scandal nu ar strica. Și motiv de scandal Bortiș găsea ușor. Ba pentru fete, ba pentru muzică, ba pentru că nu-i cîntă lui și era gata scandalul și hora stricată.

Tinerii se uitau la el, unii dușmănoși, alții compătimitori și-l lăsau în pace. „Nebunii tinerești! A fost dezmierdat, deaia își face de cap". Ba unii au și discutat cu el să se lase de prostii, să se facă om de treabă. Hora rămînea însă stricată. Tinerii se împrăștiau unii pe la cooperativă la un păhărel, iar alții acasă. Bortiș? Bortiș își freca mulțumit mîinile ca după o treabă isprăvită cu bine.

...Pentru toate „greșelile" lui — cum erau considerate pe timpul acela — Bortiș a fost pus în discuția unei adunării generale și mustrat. A mai fost discutat odată, iar unii dintre utemiști printre care și Ioja, secretarul, au cerut atunci excluderea lui din U.T.M.

„Prea și-a făcut de cap cu bețiile și scandalul, gîndi Ioja. Și mai trage și pe alții după el. Il excludem... și după ce s-o îndrepta..." S-au ridicat împotrivă majoritatea utemiștilor. Pe mulți i-a și speriat cuvîntul **excludere**. Ar fi fost prima excludere ce ar fi avut loc în organizația lor. Și-apoi nu-i fiu de chiabur. „Am crescut laolaltă, s-au gîndit unii. Ce-or să zică oamenii din sat? Bravo, ați crescut împreună și acum îl dați pe om afară". Și nu a fost exclus.

Bortiș a ieșit atunci din sală mai sigur de puterea sa asupra tinerilor. Triumfase. Îi stăpînea pe tineri și-i ura. Ar fi vrut să-i vadă pe toți la picioarele lui, implorîndu-i mila, să-i lovească cu piciorul și să rîdă el de fețele lor schimonosite de durere: „să rîd, da, da, eu să rîd..."

★

Intr-o duminică, nu la mult timp după ultima adunare U.T.M., Bortiș ieși pe ușa cooperativei amețit de băutură și se îndreptă clătinîndu-se spre căminul cultural. „Trebuie să mă răfuiesc cu el. Ajunge. Il învăț eu minte... „Să fie exclus" Cine mă, eu? Nu trăiești tu să vezi asta." Se împiedică, căzu, se ridică înjurînd și plecă mai departe... „Fruntea tineretului, ai? Te-miruiesc eu..." Ochii îi străluceau plini de ură. „Odată și gata".

Ajuns în fața căminului se opri. Scoase briceagul și-l deschise. Dădu ușa de perete și intră. In sală tinerii cu fețele aprinse băteau îndîrjiți cu bocancii în dușumea în ritmul muzicii. Ioja cînta la vioară zîmbind. În jurul lui un mănunchi de tineri îl ascultau parcă fermecați de sunetele viorii.

Dinspre ușă, Bortiș își făcu loc înspre Ioja. Strîngea prăselele briceagului în mînă. Mai avea un pas. Ridică mîna. Lama briceagului străluci sinistru în lumina tremurîndă a lămpii cu petrol. O zvîcnitură puternică de braț și lama de oțel fulgeră prin aer și se abătu asupra lui Ioja care continua să cînte cu capul plecat pe vioară. În același timp cineva îl smuci pe Bortiș de umăr, iar briceagul se înfipse adînc în vioară sfărîmînd-o. Ioja se trezi ca dintr-un vis. Nu înțelegea ce s-a întîmplat. Se uita la vioară și nu-i venea să creadă. Petrecerea se stricase. Flăcăii și fetele făcură roată în jurul lui. De ce Bortiș — se întrebau ei — a dat cu briceagul? Ioja se trase din cercul tinerilor înspre geam și se lăsă greoi pe o bancă. Își mîngîia vioara — tovarășa lui de bucurie și necazuri. Oftă. „Cîte nu face omul la beție..." și-și plecă obosit capul.

Bortiș dispăruse din sală. În capul tinerilor începu să-și facă loc treptat și din ce în ce mai clar întrebarea: „Ce vrea Bortiș? Ce este cu el?" Iar unii dintre ei, care-și făcuseră obiceiul de a-și petrece timpul în cîrdășie cu Bortiș, s-au întrebat poate pentru prima dată: „Ce dracu căutăm împreună cu Bortiș ăsta?"

★

...Acesta era omul pe care îl discutau pentru a treia oară în adunarea generală. Oamenii discutau, condamnîndu-l pentru faptele lui. Vorbea Ioja Terenti II.

— Purtările astea i le-am arătat de atîtea ori. S-a angajat să le lichideze și tot prostii o făcut. Io zic așa după părerea mea, că nu mai poate să steie în rînd cu noi... Să fie exclus. Cuvintele acestea răsunară ca o sentință în sală. Și dacă să-n dreaptă... om vedea noi ce-om mai face.

Chircit pe capătul băncii, Bortiș pierduse din trufia și siguranța de altădată. Se temea. Pentru prima dată se temea de adunările U.T.M. în care își făcuse de cap pînă atunci. Și tinerii cu care băuse pînă mai ieri, cît de porniți erau împotriva lui! Se uită amețit prin sală. Se simțea singur. „Oare nu o să mai fiu susținut de nimeni"? Un fior rece îl străbătu. Vinișoare roșii îi împînziră albul ochilor. „Toți o să mi-o plătiți. Toți... Ciinilor..."

— Apăi noi v-am spus de mult, măi feciori, că ăsta nu-i omul care să meargă pe drum cu noi. Nu ne-ați dat ascultare și unii dintre voi nici acum nu vor să înțeleagă. Nu se plătește să ne pierdem timpul atîta omenire cu unul ca el.

Baci Ageu, cum îi spun tinerii, vorbea domol, așa cum îi este obiceiul, gîndind de două ori și vorbind odată.

— Ș-apoi să vă mai spun una. După cum știți eu mi-s vecin cu casa lor. Aveam de lucru într-o seară prin ogradă și l-am auzit spunînd lui taică-său cum că ar vrea să beie sînge de comunist și că el nu se lasă pînă nu gustă din sîngele tovarășului Codruț, secretarul nostru de partid, și dintr-al meu. Grăiai, mă, așa ori ba? — se adresă baci Ageu către Bortiș. Acesta își lăsase capul în pămînt și-și ascunsese mîinile care-i tremurau între genunchi.

— No feții mei, așa o grăit — încheie baci Ageu.

In sală se produse freamăt. Cițiva se aplecau și discutau între ei. Cineva șopti vecinului „Cine e Bortiș?" Întrebarea aceasta trebuia lămurită în adunare. Fețele multora erau mai încruntate iar privirile se fereau de locul unde stătea Bortiș. Știau ei cîte ceva despre manifestări dușmănoase, despre lupta de clasă. Dar aceasta? Aceasta poate fi luptă de clasă? Un chiabur da; unul pe care nu-l cunoști, poate oricînd să fie dușman. Dar el? Il știm de mic. S-a născut aici, a crescut aici! Este... nu, nu copilul acela, ci omul acesta care stă pe bancă lîngă noi, ăsta cine este?

Impotriva excluderii s-a ridicat de la început Bortiș, văru-său, prieten de beție și încăierări de-al lui Ion. Că-s minciuni multe din cîte s-au spus despre Bortiș Ion. Că-i încă tînăr și că se poate îndrepta.

In ochii lui Bortiș se aprinse pentru un moment licărul speranței. Erau și oameni de ai lui în sală. Se uită la văru-su, iar de la el își mută privirea la Paulina, fata cu care era el prieten. Inaltă, cu mijlocul subțire, fața ei deobicei albă se înroși ca un mac.

— V-ați mîniat toți pe el. Dar ce-a făcut? Cășunați așa pe om. Ce v-a făcut?

Invîrtea un batic în mînă și nu știa ce să mai spună:

— Cu mine se poartă frumos.

Fata roși și mai tare. Se așeză pe bancă, se sculă însă și spuse repezit ca și 'cum l-ar fi fost frică să nu se răzgîndească.

— Eu nu vreau să-l... excludeți.

— Spui că se poartă frumos cu tine, interveni tovarășul Codruț — secretarul organizației de partid. Dar asta, asta poate oare să o facă un om care iubește?

Și-i arătă o hîrtie îndoită pe care o cunoșteau aproape toți din sală. Era o caricatură pornografică făcută de Bortiș la adresa fetei. Trecuse la cămin din mînă în mînă pînă a ajuns la Paulina, care i-o adusese plîngînd lui Codruț.

— Un om care te iubește cu adevărat nu ți-ar fi făcut niciodată o asemenea rușine.

Paulina se strînse ghem pe bancă între celelalte fete. O făcuse de rîs atunci... adevărat. Ii era rușine și-i venea să plîngă.

Un flăcău înalt se ridică legănîndu-și trupul voinic de pe un picior pe altul. Se uită la oamenii din sală, se roși și voi să se așeze la loc. Cineva din prezidiu i se adresă.

— Vorbește tovarășe Ion, spune-ți părerea.

— Eu... știu eu. Poate că voi aveți dreptate. Nu știu. Dar eu îl cunosc de mic. Nu zic să nu-l excludem, dar poate c-ar fi bine să n-o facem. Așa e firea lui. E rău, dar... Eu nu zic că n-a făcut cîte s-au zis aici. Dar e de-al nostru. Nu-i chiabur... Dacă voi ziceți să-l excludem n-am să mă-ncontrez tocmai eu. Zic și eu la fel, dar... știu eu...

Același om din prezidiu îl întrerupse.

— Tovarășe, ești hotărît să-l excludem sau nu?

— Păi știu eu. Dacă ziceți dumneavoastră...

Se așeză greoi, aprins la față, dînd mai departe nehotărît din cap.

— De, știu eu...

...S-a pus la vot excluderea. Bortiș se retrăsese și mai mult pe colțul băncii. Fețele tinerilor erau încruntate iar lumina celor două lămpi de petrol le făcea mai palide, mai supte, cu mult mai mature decît erau. Mîinile se ridicară una după alta. Unu, doi, trei, patru... Din rîndul fetelor se ridică și o mînă albă, mică, cu degetele tremurînde... toți. Ba nu, unul nu a votat. Privea încruntat la ceilalți și-și strîngea cu încăpățînare mîinile între genunchi. Era vărul lui Bortiș, singurul care a fost împotriva excluderii.

— Predă carnetul și spune dacă ai ceva de spus.

Se ridică greoi de pe bancă, se apropie cu pași rari de masă și aruncă carnetul.

„Să spun ceva"? Se uită la oamenii din sală cu privirea rea, dușmănoasă. Să mintă nu putea, erau prea convingătoare mărturiile vorbitorilor. Era din nou stăpîn pe sine.

— Da, toți care m-au *criticat* au avut dreptate. Acestea au fost greșelile mele.

Și ieși cu pași repezi din sală.

Ușa rămase deschisă și în sală pătrunse aer rece, proaspăt, care aerisi camera încărcată de fum și miros de sudoare.

Fețele tinerilor se înveseliră, iar atmosfera aceea apăsătoare se ștergea treptat. Totuși pentru cîțiva întrebarea a rămas neclară. L-au exclus, dar cine e, cine e acest Bortiș, ce vrea? Acești doi, trei nu reușiseră să-l vadă pe acel Bortiș care se ascundea în spatele „greșelilor", fiul omului ce purtase cămașă verde și diagonală, pe acel Bortiș care-i ura pe ei și tot ce se crea pentru binele lor. În fața acestor tineri mai existau încă probleme nelămurite care nu reușiseră să treacă. Așa se explică faptul că în prima duminică de la excludere, doi dintre acești utemiști, împreună cu mai mulți tineri din sat au mers împreună cu Bortiș din nou la băutură.

★

Duminică. O duminică ca multe altele. Șoseaua desfundată pe alocuri de ploi, se întortochia urcînd și coborînd pînă se pierdea după o cotitură, de unde se întindea mai departe, tîrîndu-se printre pomi, cățărîndu-se pe cîte un dîmb iar de acolo zvîcnind în spre Moneasa. Pe ea, urcau și coborau cîțiva tineri cu fețele aprinse și cu cămășile descheiate la gît. Se clătinau, măsurîndu-i prea des lățimea de la un șanț la altul. În mijlocul lor, Bortiș urla și îngura de răsunau văile. Se întorceau de la Moneasa unde băuseră, pînă au intrat din nou în conflict cu toți sfinții cerului. Acolo, la masa în mijlocul căreia stătea înfipt ca o sfidare briceagul lui Bortiș, acesta și-a adus aminte iarăși de toate necazurile. A făcut mîinile căuș și-a turnat în ele rom pînă a curs pe alături și săvîrșind parcă un ritual, s-a spălat cu el pe față. Acolo a vrut să împlînte briceagul din nou într-un om, în Ioja Terenti II, pentru că a făcut, după cum striga el, să fie dat afară din U.T.M.

Mergeau cu el și-l priveau ca pe un străin „L-am exclus, ce căutăm cu el?..."

Iar mulți dintre tinerii din sat se întrebau la rîndul lor: „Dacă ei l-au dat afară de la U.T.M. noi ce dracu mai căutăm cu el?"

Il privesc tăcuți. Capul i se clămpănea de pe un umăr pe altul, o față puhavă cu ochii strînși între gene și buzele vinete ce se deschideau și lăsau să iasă la intervale regulate de timp un răcnet ce te făcea să te scuturi. Își plecară capul în pămînt. „Ce căutăm cu el? Cine este el?"

...Intraseră în sat. Bortiș singur mai urla. Au luat-o pe vale. In fața lor ieși Codruț, zîmbitor, îmbrăcat în hainele lui de pănurar. Le dădu binețe și stătu de vorbă cu unul dintre ei. Bortiș, vînăt la față, cu ochii injectați, simți că se înăbușe de ură. Uită unde se află, cu cine este. Il vedea numai pe Codruț, cu spatele la el, puțin aplecat, discutînd liniștit cu unul dintre băieți. Un muget înfundat îi ieși din piept. În mînă avea briceagul deschis. Il ridică și se năpusti asupra lui Codruț. Cîțiva băieți îl apucară de mîini. Il țineau strîns și se uitau la el mirați și speriați. Codruț le ură noapte bună și plecă Nu observase nimic.

... In munți se-ntîmplă adesea să mergi prin ceață și, dacă nu ai ghid bun, să rătăcești cărarea, să nu vezi la doi pași și totuși să mergi pînă cînd, deodată, o răbufnire de vînt împrăștie ceața și în față, la încă un pas doar — privești mirat, speriat, scuturat de un fior ca de friguri... prăpastia.

...Se uitau la el mirați, speriați și apoi din ce în ce mai încruntați. Era liniște. O liniște adîncă pe care o simțeai. O șoaptă răsuna printre munți parcă mai puternic decît un strigăt. Bandit!?

— Cîinele... Pleacă! — vorbe spuse răgușit, amestecate cu sudalme mînioase. Pleacă..

Bortiș se retrăgea de-andaratelea privind cu groază la tinerii cu care se ținuse de gît pînă mai adineauri...

...Ceața se risipise.

„Omul cu care am crescut" — șopti cineva. Ceva greu îi apăsa pe suflet. Și o mînie, o mînie de om lovit pe nedrept îi cuprinse treptat. Il urau ei acum. Il urau cu ura aceea aprigă a omului cinstit care a fost înșelat.

— Parcă am avut ceață pe ochi.

PETRU ISPAS

PRILEJ DE INVAȚAMINTE

Stațiunile experimentale I.C.A.R. din întreaga țară sînt mereu vizitate de țăranii muncitori dornici să pătrundă tainele agrotehnicii.

In fotografie: tovarășul Dămăroagă Petre, directorul stațiunii experimentale I.C.A.R. Valul Traian, raionul Medgidia, ajutat de tehniciana Vasile Catinca, dă explicații în laborator țăranului muncitor cu gospodărie individuală Niculescu Ion, colectivistului Izmail Naim și întovărășitului Iip Petislam, asupra solului de grîu din care s-au obținut 2.100 kg. la hectar.

Foto: AGERPRES

Ori cît de bine ai învăța la școală, atunci cînd vii pentru prima dată în fabrică te înconjoară mii de lucruri noi. Constantin Băloiu a terminat școala profesională. De atunci, el lucrează la fabrica de țigarete din București. In fiecare zi el își îmbogățește cunoștințele, devine mai priceput în meserie. Brigada utemistă al cărei responsabil a fost ales a depășit încă din prima lună planul. De la 1 ianuarie, brigada și-a sporit eforturile, îndeplinind planul în proporție de 105 la sută.

Economiile sînt o preocupare principală a membrilor brigăzii lui; ei au folosit 316 bobine de foiță de țigarete care erau considerate rebutate, economisind astfel 27.808 lei, iar prin aplicarea metodei Lidiei Korabelnikova, au economisit în două luni încă 1000 lei.

Iată-l în fotografie, pe responsabilul brigăzii lucrînd.

PE URMELE MATERIALELOR PUBLICATE

„Tineri muncitori petroliști, dați patriei mai mult petrol"

Așa a fost intitulat articolul de fond al ziarului „Scînteia tineretului" nr. 1747.

În articol se arătau printre altele și lipsurile de care a dat dovadă organizația de bază U.T.M. de la schela Țintea, raionul Cîmpina, lipsuri care au îngreunat participarea tineretului la îndeplinirea planului de producție.

Astfel, comitetul acestei organizații de bază U.T.M. nu a urmărit suficient activitatea brigăzilor utemiste, verigă principală în îndeplinirea la timp a sarcinilor de plan. Din această cauză brigăzile utemiste existau doar pe hîrtie.

Nu s-a dat destulă importanță nici întăririi disciplinei.

Într-o scrisoare sosită recent la redacție comitetul U.T.M. al schelei Țintea arată felul cum a muncit pentru lichidarea lipsurilor. Iată ce cuprinde, printre altele, scrisoarea:

„În urma articolului apărut în „Scînteia tineretului" în care eram criticați pe bună dreptate, cu ajutorul comitetului de partid al schelei și al comitetului raional U.T.M. Cîmpina am luat măsuri care vor îmbunătăți munca noastră.

Una din cauzele care au prilejuit o serie de lipsuri era aceea că nu toate birourile organizațiilor de secție erau complete. De aceea mai întîi s-au făcut alegeri parțiale pentru completarea birourilor organizațiilor de secție.

Pentru activizarea tinerilor în procesul de producție s-au reorganizat vechile brigăzi de tineret și s-au înființat brigăzi noi. Acum cele 21 de brigăzi utemiste lucrează după un program bine stabilit. În cadrul atelierului mecanic s-a reorganizat și postul utemist de control.

Munca de educație a tineretului ne preocupă mai mult decît înainte. Am pus un accent deosebit pe buna desfășurare a învățămîntului politic și am luat măsuri ca fiecare cerc politic să fie la zi cu lecțiile. Acele cercuri al căror număr de cursanți s-a descompletat, și-au recrutat alții noi, care au fost ajutați să-și însușească materia predată pînă acum.

În urma acestor măsuri munca organizației noastre se îmbunătățește simțitor, iar organizația U.T.M devine un ajutor tot mai activ în îndeplinirea planului de producție, pentru a da patriei mai mult petrol".

Un prețios mijloc de ridicare a calificării

Practica construirii socialismului ne dovedește că o condiție esențială în vederea creșterii producției și productivității muncii, în vederea reducerii continue a prețului de cost al produselor este ridicarea sistematică a nivelului profesional al fiecărui muncitor.

Cu cît calificarea muncitorului va fi mai ridicată, cu atît el va putea folosi mai bine mașinile, va putea da produse mai multe, de calitate mai bună, vor fi mai puține rebuturi, mai puține deșeuri, aportul său la ridicarea nivelului de trai material și cultural al oamenilor muncii va fi mai mare.

De deosebită actualitate este ridicarea nivelului profesional și la uzinele de mașini-unelte „Iosif Rangheț"-Arad. Majoritatea muncitorilor de aci sînt tineri.

În cursul anului trecut, procentul mare de rebuturi în munca tinerilor muncitori constituia o problemă care necesita deosebită atenție. Lăcătușul Palachek Ioan și frezorul Arsenov Dragutin, amîndoi tineri, dădeau în majoritatea cazurilor piese de proastă calitate. Meseria o învățaseră în școala profesională, dar nu aveau destulă experiență practică. De multe ori Dragutin stătea în fața mașinii fără să știe precis ce anume avea de făcut în ziua aceea. Arsenov, ca și alți tineri, lucra la voia întîmplării; deși i se atrăgea atenția de nenumărate ori, nu se observa nici o schimbare în munca sa. Cînd a fost întrebat de Gheorghe Constantin, secretarul organizației de bază U.T.M. de ce nu se străduiește să lucreze așa cum fac alți tineri, Arsenov i-a răspuns:

— Și unde am să ajung? Tot frezor...!

El își disprețuia oarecum meseria, își închipuia că nu-i mare lucru să fii frezor și că nici nu trebuie să te străduiești pentru a-ți însuși specialitatea. Intr-una din discuțiile avute cu el, secretarul i-a amintit însă cuvintele marelui educator al tineretului M. I. Kalinin, referitoare la munca strungarului, dar care se potrivesc la fel de bine și pentru multe alte profesiuni.

„Strungarul face o muncă mecanică simplă. Pentru noi nu este de loc indiferent dacă el își îndeplinește munca tot așa cum ar fi îndeplinit-o dacă ar fi lucrat într-o întreprindere particulară pentru un salariu anumit fără să vadă munca sub aspectul ei social, sau fără ca strungarul nostru făcînd o anumită operație să fie pătruns de conștiința că el îndeplinește o mare sarcină de stat".

Aceste cuvinte și întreaga discuție l-au pus pe gînduri pe Arsenov.

Organizația de bază U. T. M. s-a ocupat să nu scape din vedere pe nici unul dintre tinerii care lucrau neglijent, pe nici unul din tinerii care aveau nevoie de ajutor din punct de vedere profesional. Utemiștii din conducerea organizației și-au dat seama că una dintre cele mai importante cauze ale menținerii unui procent ridicat de rebuturi, ale slabei calități a unor piese, era insuficienta calificare a tinerilor.

Comitetul organizației de bază U.T.M. împreună cu comitetul de întreprindere, sfătuindu-se cu conducerea uzinei, au stabilit măsurile ce trebuiau luate. În cadrul unei adunări generale U.T.M. s-a hotărît ca membrii comitetului să se ocupe de calificare după un plan bine chibzuit. S-a hotărît atunci ca tinerii mai puțin pregătiți profesional să fie îndrumați și ajutați chiar din clipa în care intră în colectivul uzinei, spre a deveni muncitori cu o înaltă pregătire. În felul acesta au luat ființă în întreprindere cursurile de minim tehnic.

Conștient de însemnătatea lor, comitetul U.T.M. a dus o susținută muncă politică în rîndul tinerilor, pentru înscrierea la cursuri. La început, Dan Aurel și Gal Maria nu înțelegeau rostul cursurilor de minim tehnic și nu vroiau să se înscrie. Ca ei au mai fost și alții. Prin munca de lămurire pe care au desfășurat-o în acea perioadă, membrii comitetului U.T.M. au reușit treptat să convingă pe cei mai mulți tineri că ridicarea necontenită a nivelului profesional contribuie la creșterea productivității muncii, la reducerea continuă a prețului de cost al produselor, la ridicarea bunăstării a poporului și are o mare însemnătate în viața fiecărui tînăr, deschizîndu-i calea măestriei profesionale și ajutîndu-l să-și îmbunătățească tot mai mult condițiile de viață. Pe lîngă discuțiile amicale avute cu tinerii, ei au folosit și alte mijloace: gazeta de perete, anunțuri, stația de radio-amplificare, precum și discuții în toate brigăzile de producție. Tinerii s-au convins mai repede de însemnătatea ridicării calificării atunci cînd s-au folosit exemple concrete de muncitori cu o înaltă calificare din întreprindere, care reușesc să-și depășească cu regularitate normele, obținînd și cîștiguri din ce în ce mai mari. Comitetul U.T.M. s-a interesat îndeaproape și de acei tineri care exercită meserii auxiliare.

La cursuri s-au înscris și muncitori vîrstnici.

Astfel au fost create cursurile de ridicare a calificării pentru meseriile de strungari, frezori, electricieni și lăcătuși. Durata lor a fost fixată la 6 luni, și ele sînt ținute în afara orelor de lucru. Programa analitică cuprinde un ciclu de lecții în cadrul cărora se predau noțiuni generale și alt ciclu cu lecții de specialitate. Școala este organizată într-o clădire care oferă cursanților toate condițiile necesare pentru însușirea materiilor. Lectorii au fost aleși dintre inginerii și tehnicienii cu o înaltă calificare profesională. Predarea lecțiilor se face la nivelul participanților, întrebuințîndu-se, la problemele mai puțin cunoscute, metoda discuțiilor sau a povestirii.

Majoritatea elevilor sînt tineri. Ei înțeleg importanța acestor cursuri și le frecventează cu regularitate.

Comitetul organizației de bază U.T.M. urmărește îndeaproape modul de desfășurare a cursurilor, frecvența elevilor și nivelul lecțiilor predate. În permanență la cursuri asistă cîte un membru al comitetului. Comitetul U.T.M. urmărește și foaia de evidență a școlii, în care sînt trecute numele elevilor, profesia, categoria de salarizare și stadiul de îndeplinire a normelor. În felul acesta comitetul U.T.M. poate să-și dea seama în mod concret cu cît și-a ridicat productivitatea muncii și cu cît și-a redus procentul de rebuturi fiecare cursant. Iată deci că acțiunea de ajutorare a celor rămași în urmă a căpătat un caracter organizat. Nu lipsesc nici schimburile de experiență, întîlnirile și convorbirile între fruntașii întrecerii socialiste și tinerii cu mai puține cunoștințe profesionale.

Filip Adam și Vereș Maria sînt fruntași la cursurile de ridicare a calificării și totodată fruntași în producție. Ei ajută în permanență pe tinerele Gal Maria și Racz Tereza, mai puțin pregătite, să acumuleze cît mai multe cunoștințe. Dorința lor este ca toți tinerii să lucreze mereu mai bine, să ajungă la nivelul fruntașilor.

La început au existat și unele greutăți. Munca în trei schimburi îi împiedica de multe ori pe unii tineri să frecventeze regulat cursurile. Comitetul U.T.M., cerînd sprijinul organizației de partid, a obținut de la conducerea întreprinderii repartizarea într-un singur schimb a celor ce urmează cursurile. Acum tinerii nu mai sînt stingheriți și vin cu regularitate la cursuri.

Comitetul organizației de bază U.T.M. nu se ocupă numai de ridicarea calificării tinerilor, ci se îngrijește ca ei să fie și încadrați în raport cu ridicarea calificării.

Arsenov Dragutin și Palachek Ioan, care la început lucrau la voia întîmplării și dădeau rebuturi, acum se numără printre fruntașii în producție. În brigada de lăcătuși din sectorul montaj, condusă de Razecnoel Ludovic, lucrează și tinerele Vereș Maria și Covaci Francisca. Tinerele din această brigadă și-au însușit la cursul de ridicare a calificării metodele cele mai bune de muncă și cunosc de acum procesul tehnologic.

Vereș Maria are numai 16 ani. Pe chipul ei distingi trăsăturile și sfiala specifice adolescenței. Dar cu toate că are numai 16 ani Vereș Maria a și rezolvat una dintre cele mai importante probleme ale vieții: ea s-a calificat ca lăcătuș, profesia în care a dorit să muncească. A făcut școala profesională. Se înțelege că învățătura primită în școală i-a fost de mare folos, dar trebuia s-o aplice în practică. Pentru aceasta avea nevoie de o perioadă în care să se deprindă cu toate cerințele concrete ale producției. Cursurile de minim tehnic i-au ajutat să rezolve această problemă. Utemistul Ioan Negrita a ajutat-o și el cu răbdare și prietenie, tocmai atunci cînd îi era mai greu. Pe cînd la început nu reușea să-și îndeplinească norma, acum și-o depășește regulat cu 135 la sută și cîștigă lunar 500—600 lei. Cu Francisca Covaci a făcut cunoștință în uzină. Și-au strîns mîinile și de atunci au rămas bune prietene. Carnetele roșii de utemiste le-au primit amîndouă în aceeași zi. Dacă se înțeleg de minune, cauza este că se ajută la nevoie. Vereș e o fată dezghețată. Pricepe bine studiul materialelor și desenul tehnic. Covaci mai întîmpină uneori greutăți dar Vereș Maria n-o lasă fără ajutor. Învață împreună. Poate că și de aceasta ele sînt fruntașe în producție.

Activitatea comitetului organizației de bază U.T.M. în ceea ce privește ridicarea calificării profesionale a tinerilor nu se rezumă însă numai la cursurile de minim tehnic. Cabinetul tehnic al uzinei dispune de numeroase manuale tehnice și schițe. Deseori se organizează aci diferite conferințe care au darul să îmbogățească atît cunoștințele tinerilor mai puțin pregătiți cît și ale celor care lucrează de ani de zile în uzină.

ANDREI VASILE

SĂ CITIM:

A. N. OSTROVSKI: — *FATA DE ZĂPADĂ* — teatru — 208 pagini — 6,20 lei. Editura Cartea rusă.

K. SIMONOV: *TOVARĂȘI DE ARME* — roman — 692 pagini — 11,85 lei. Editura Cartea rusă.

M. SADOVEANU: *EVOCĂRI* — Colecția „Studii literare". — 276 pagini — 4 lei. Editura de stat pentru literatură și artă.

M. DRAGOMIR: *TUDOR DIN VLADIMIRI* — poem — 120 pagini — 8 lei. Editura tineretului.

N. TĂUTU: *FURTUNI DE PRIMĂVARĂ* — teatru — 84 pagini — 1,10 lei. Editura de stat pentru literatură și artă.

MARIA ARSENE: *OAMENII NU VOR SĂ MOARĂ* — foiletoane și schițe — 110 pagini — 1,75 lei. Editura tineretului.

Pregătesc mașinile agricole pentru campania agricolă de primăvară

Mecanizatorii din gospodăriile agricole de stat desfășoară în aceste zile o intensă activitate pentru revizuirea și repararea tractoarelor și mașinilor agricole necesare campaniei agricole din primăvară.

Folosind metoda de reparații pe ansamble și subansamble, mecanizatorii gospodăriilor agricole de stat au reparat pînă la 13 ianuarie 1.145 tractoare, 1.613 pluguri de tractor, 1.405 semănători, 445 cultivatoare, 3368 grape, 268 motoare stabile și alte mașini și unelte agricole. Fruntașe sînt gospodăriile agricole de stat din regiunile Oradea, București și Constanța, care au executat cel mai mare volum de reparații. În gospodăriile agricole de stat din regiunea București și în cele 17 unități ale Trustului G.A.S. pentru aprovizionarea Capitalei, au fost reparate 241 tractoare, 271 pluguri de tractor, 239 semănători tractate și cu tracțiune animală, 75 cultivatoare și 295 grape. De asemenea în regiunea Oradea au fost reparate 38 la sută din tractoare, 88 la sută din pluguri, 55 la sută din semănători, 53 la sută din cultivatoare, iar în regiunea Constanța sînt gata pentru muncile agricole 210 tractoare, 284 pluguri, 149 semănători și 116 cultivatoare.

Dacă în majoritatea gospodăriilor agricole de stat reparațiile se desfășoară într-un ritm mulțumitor, mai sînt însă unele gospodării de stat care au rămas în urmă cu aceste lucrări. Gospodăriile agricole de stat din regiunea Craiova, de pildă, au reparat pînă la 13 ianuarie doar 12 la sută din tractoare, 19 la sută din pluguri și 14 la sută din motoarele stabile. Rămase în urmă cu reparațiile sînt și gospodăriile agricole de stat din Regiunea Autonomă Maghiară. Această rămînere în urmă se datorește în bună parte lipsurilor care mai persistă în munca unora din conducătorii gospodăriilor de stat care nu s-au preocupat de aprovizionarea la vreme cu piesele de schimb și materialele necesare lucrărilor. În unele gospodării continuă să existe și acum lipsuri în organizarea muncii, neglijențe în aplicarea metodelor înaintate de muncă și în stimularea spiritului creator al muncitorilor.

Peste puțină vreme, parcul de mașini și tractoare al gospodăriilor agricole de stat va trebui să fie gata pentru începerea lucrărilor agricole. Colectivele gospodăriilor agricole de stat rămase în urmă vor trebui să-și intensifice munca pentru ca zilele prielnice ale primăverii să-i găsească cu toate tractoarele și mașinile agricole gata de a porni munca pe ogoare.

(Agerpres)

DECLARAȚIA GUVERNULUI SOVIETIC ÎN PROBLEMA GERMANĂ

MOSCOVA 15 (Agerpres). — TASS transmite declarația Guvernului Sovietic în problema germană.

În ultima vreme guvernele Statelor Unite ale Americii, Angliei, Franței, precum și Republicii Federale Germane (Germania occidentală) fac totul pentru a obține ratificarea acordurilor de la Paris. În felul acesta ele nu vor să țină seama de acele consecințe negative pentru toate popoarele Europei și pentru cauza păcii generale, ce vor decurge din această ratificare

Guvernul Uniunii Sovietice consideră necesar să atragă din nou atenția asupra faptului că acordurile de la Paris care prevăd remilitarizarea Germaniei occidentale, duc spre o complicare serioasă a întregii situații din Europa. Aceasta este nu numai părerea guvernului Uniunii Sovietice, ci și a guvernelor Poloniei, Cehoslovaciei, Republicii Democrate Germane, Ungariei, Romîniei, Bulgariei, Albaniei, precum și a Republicii Populare Chineze și a altor state. Este îndeobște cunoscut că și în acele state ale căror guverne sprijină acordurile de la Paris, majoritatea poporului este de regulă împotriva acordurilor de la Paris.

In cazul ratificării acestor acorduri va fi înfăptuită remilitarizarea Germaniei occidentale și Republica Federală Germană va fi atrasă în astfel de grupări militare ca alianța militară a Europei occidentale și blocul nord-atlantic.

Nu numai Uniunea Sovietică, ci și o serie intreagă de alte state europene și neeuropene consideră Uniunea Europei occidentale și blocul nord-atlantic ca grupări militare agresive, iar intrarea Republicii Federale Germane în aceste grupări militare îndreptate împotriva Uniunii Sovietice și a celorlalte state iubitoare de pace o apreciază ca un act ce duce spre intensificarea primejdiei unui nou război în Europa.

Acordurile de la Paris nu pot aduce nimic bun nici Germaniei, poporului german. Dimpotrivă, aceste acorduri, îndreptate spre restabilirea militarismului in Germania occidentală vor atrage definitiv Republica Federală Germană în planurile aventuriste de pregătire a unui nou război, planuri care au fost și vor fi întotdeauna străine intereselor popoarelor, inclusiv intereselor poporului german.

Acordurile de la Paris contrazic interesele poporului german, mai cu seamă pentru că ele vor consfinți pe ani îndelungați scindarea Germaniei și vor deveni o piedică în calea restabilirii pașnice a unității Germaniei. Este absolut evident că unificarea dintre Republica Democrată Germană iubitoare de pace și Republica Federală Germană militarizată și atrasă în grupări militare — este imposibilă. Ratificarea acordurilor de la Paris este incompatibilă cu restabilirea Germaniei ca stat unit și iubitor de pace.

In ultima vreme, în Republica Federală Germană, precum și în Anglia, Franța și în alte cîteva țări, sînt răspîndite afirmații că ratificarea acordurilor de la Paris nu ar împiedica, ci ar contribui chiar la desfășurarea tratativelor în problema germană și în celelalte probleme internaționale nerezolvate.

Guvernul Sovietic a mai arătat că asemenea afirmații nu au nici un temei și nu pot decît să inducă în eroare opinia publică. Aceasta se face pentru a obține cu orice preț ratificarea acordurilor de la Paris în parlamentele unora dintre state. Acest lucru îl fac acele cercuri ale puterilor occidentale care își pun ca sarcină principală reînvierea militarismului german și de dragul acestui lucru, sacrifică reunificarea națională a Germaniei.

Dată fiind această poziție a guvernelor Statelor Unite ale Americii, Angliei și Franței, care se află în flagrantă contradicție cu obligațiile internaționale ale acestor țări în problema restabilirii unității Germaniei ca stat iubitor de pace și democrat, în prezent problema unificării Germaniei depinde în primul rînd de germanii înșiși, de poziția poporului german.

Se știe că în februarie urmează să aibă loc examinarea definitivă a acordurilor de la Paris în Bundestagul vest-german. De hotărîrea acestuia depinde în multe privințe viitorul Germaniei, lucru de care își dau limpede seama cele mai importante partide și sindicate din Germania occidentală, care se află mai aproape de popor, de clasa muncitoare germană și care se pronunță împotriva ratificării acordurilor de la Paris.

In cazul ratificării acordurilor de la Paris, Bundestagul își va asuma o grea răspundere în ceea ce privește scindarea și în viitor a Germaniei ca și în ceea ce privește situația de inegalitate în drepturi în care va fi pusă pentru mulți ani populația Republicii Federale Germane.

În prezent mai există posibilități nefolosite pentru realizarea unei înțelegeri în problema unificării Germaniei ținîndu-se seama în modul cuvenit de interesele legitime ale poporului german și în problema ținerii în acest scop a unor alegeri libere pe întreaga Germanie în anul 1955. Asemenea posibilități există cu condiția să fie înlăturată principala piedică care stă în prezent în calea unificării Germaniei — planurile de remilitarizare a Germaniei occidentale și de atragere a ei în grupări militare.

Prin ținerea unor alegeri libere generale pe întreaga Germanie, inclusiv Berlinul, poporul german trebuie să aibă posibilitatea să-și exprime în mod liber voința pentru ca Germania unită să renască ca o mare putere și să ocupe un loc demn în rîndurile celorlalte puteri. În aceste alegeri cetățenilor germani trebuie să le fie asigurate drepturile democratice. Legea electorală pentru ținerea acestor alegeri, la a cărei elaborare să se țină seama de legile electorale din Republica Democrată Germană și din Republica Federală Germană, trebuie să garanteze tuturor alegătorilor libertatea exprimării voinței, iar fiecărui partid și organizații democrate — desfășurarea liberă a campaniei electorale în întreaga Germanie, precum și libertatea de a desemna candidați și de a prezenta liste electorale.

În scopul înlesnirii unui acord cu privire la ținerea alegerilor sus-menționate, Guvernul Sovietic consideră că în cazul cînd guvernele Republicii Democrate Germane și Republicii Federale Germane își vor da consimțămîntul la aceasta, este cu putință să se ajungă la un acord în privința instituirii unei supravegheri internaționale corespunzătoare asupra ținerii alegerilor pe întreaga Germanie.

Totodată nici o parte a Germaniei nu trebuie să fie legată de nici o condiție a unor acorduri separate cu privire la participarea ei la grupări militare.

Guvernul Sovietic consideră că problema viitoarei orînduiri de stat a Germaniei unite trebuie să fie rezolvată de însuși poporul german și că sarcina celorlalte state este de a contribui ca Germania să pășească ferm pe calea dezvoltării pașnice și democrate.

Ținerea unor alegeri libere pe întreaga Germanie și restabilirea unității Germaniei ar crea premizele necesare și pentru încheierea unui tratat de pace cu Germania, care ar consfinți definitiv independența, suveranitatea și egalitatea în drepturi a Germaniei unite. Tratatul de pace ar acorda de asemenea Germaniei unite dreptul de a avea forțe armate naționale proprii, necesare pentru asigurarea securității Germaniei și a frontierelor ei.

Poporul german trebuie să aleagă calea pe care va păși în viitor.

O cale duce la restabilirea unității Germaniei și la stabilirea unor relații normale cu toate statele Europei. Această cale exclude participarea uneia sau a celeilalte părți a Germaniei la grupările militare îndreptate împotriva altor state și poate fi cel mai bine asigurată prin participarea Germaniei la un sistem de securitate colectivă în Europa. Aceasta nu va împiedica, ba chiar va contribui la ducerea de tratative în problema germană și în alte probleme internaționale nerezolvate.

Cealaltă cale spre care o împing acordurile de la Paris, este calea consfințirii scindării Germaniei, a restabilirii militarismului în Germania occidentală, care duce la atragerea ei în planurile de pregătire a unui nou război. Este mai presus de orice îndoială că majoritatea covîrșitoare a poporului german respinge această cale militaristă, calea unor noi aventuri militare fără sorți de izbîndă, care a mai fost încercată nu odată de Germania și care nu promite decît noi catastrofe mai grele încă pentru poporul german.

Spre deosebire de calea militaristă pe care se dezvolta în trecut Germania, reunificarea Germaniei și participarea ei la un sistem de securitate colectivă în Europa va deschide cele mai favorabile posibilități pentru avîntul economiei de pace a Germaniei și al industriei sale înaintate, pentru dezvoltarea relațiilor economice largi între Germania și celelalte țări, în deosebi cu țările din Europa răsăriteană și cu țările Asiei cu uriașa lor populație și cu resursele lor inepuizabile. O astfel de dezvoltare a Germaniei în condiții de pace și a existenței unor relații economice largi cu celelalte state, ar crea pentru industria ei piețe vaste care îi sînt atît de necesare, ar asigura folosirea forței de muncă a populației, ar contribui la ridicarea nivelului de trai al poporului german.

O asemenea cale de dezvoltare a Germaniei corespunde atît intereselor naționale ale poporului german, cît și intereselor întăririi păcii în Europa și în lumea întreagă.

Cele arătate permit Guvernului Sovietic să tragă următoarele concluzii:

1. Lucrul cel mai important și urgent pentru reglementarea problemei germane îl constituie rezolvarea sarcinii restabilirii unității Germaniei. Pentru a rezolva această problemă sînt necesare tratative între Statele Unite ale Americii, Anglia, Franța și Uniunea Sovietică în problema restabilirii unității Germaniei pe baza ținerii de alegeri libere în întreaga Germanie. Asemenea tratative își vor pierde sensul și vor deveni imposibile dacă acordurile de la Paris vor fi ratificate.

2. Uniunea Sovietică întreține relații bune cu Republica Democrată Germană. Guvernul Sovietic este gata de asemenea să normalizeze relațiile între U.R.S.S. și Republica Federală Germană.

În actualele condiții, normalizarea relațiilor între Uniunea Sovietică și Republica Federală Germană ar putea totodată contribui la o mai bună înțelegere reciprocă în privința căutării unor căi cu mai mari sorți de izbîndă în vederea rezolvării sarcinii restabilirii unității Germaniei.

3. Dacă acordurile de la Paris vor fi ratificate, se va crea o nouă situație în care Uniunea Sovietică se va îngriji nu numai de întărirea continuă a relațiilor de prietenie cu Republica Democrată Germană, ci și de a contribui, prin eforturile comune ale statelor iubitoare de pace din Europa, la întărirea păcii și securității în Europa.

15 ianuarie 1955.

Conferința tinerilor fruntași în agricultură din R. D. Germană

BERLIN 15 (Agerpres). — A.D.N. transmite: La 14 ianuarie s-a deschis la Schwerin conferința tinerilor fruntași din agricultura Republicii Democrate Germane. La conferință asistă J. Dieckmann, președintele Camerei Populare; E. Mückenberger, secretar al C.C. al P.S.U.G.; P. Scholz, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri al R. D. Germane și ministrul Agriculturii și Silviculturii și alții.

Conferința a fost deschisă de Erich Honecker, președintele Consiliului Central al Uniunii Tineretului Liber German, care a dat citire telegramelor de salut adresate participanților la conferință de președintele R. D. Germane, Wilhelm Pieck, de primul ministru Otto Grotewohl precum și de Comitetul antifascist al tineretului sovietic.

W. Steinke, secretar al Consiliului Central al Uniunii Tineretului Liber German, a prezentat raportul cu privire la munca tinerilor lucrători din agricultură și la sarcinile care le stau în față.

Hammarskjoeld despre necesitatea primirii R. P. Chineze in O. N. U.

NEW YORK 15 (Agerpres). — France Presse transmite: Întrebat asupra oportunității admiterii Chinei Populare în O.N.U., Hammarskjoeld, secretar general al Organizației Națiunilor Unite, s-a pronunțat din nou în favoarea universalității acestei organizații internaționale. „Ar fi util din punctul de vedere al O.N.U. — a declarat el — ca marele popor chinez să fie reprezentat..."

„Toate problemele asiatice — a adăugat Hammarskjoeld — ar putea fi rezolvate într-o atmosferă mai puțin incordată".

Acord comercial ungaro-iugoslav

BELGRAD 15 (Agerpres). — După cum anunță agenția Tanjug, la 14 ianuarie au fost semnate la Belgrad un acord comercial și unul de plăți între Iugoslavia și Ungaria. Acordurile prevăd livrări reciproce de mărfuri în valoare de 14 milioane dolari. Iugoslavia va livra Ungariei tutun, material lemnos, produse ale industriilor de prelucrare a lemnului și chimică, minereuri, metale, mașini și alte mărfuri.

Ungaria va livra Iugoslaviei laminate, diferite mașini, piese de schimb, locomotive, utilaj pentru industria minieră și alte mărfuri.

În cursul tratativelor, delegațiile Iugoslaviei și Ungariei au discutat posibilitățile de tranzit pe căile ferate și prin porturile maritime și fluviale iugoslave pentru mărfurile ungurești.

Evenimentele din Costa-Rica

NEW YORK 15 (Agerpres). — După cum anunță agențiile de presă americane, în Costa-Rica continuă luptele între intervenționiști și trupele guvernamentale. Reprezentantul ambasadei statului Costa-Rica la Washington a declarat că avioane ale statului Venezuela, venind din Nicaragua, au mitraliat o serie de orașe costaricane, printre care capitala țării — San-José. Guvernul din Costa-Rica a acuzat Venezuela că acordă ajutor intervenționiștilor.

Agenția Associated Press transmite că președintele statului Costa-Rica, Figueres, a decretat stare excepțională. Adresîndu-se poporului la radio, Figueres a declarat că președintele statului Nicaragua, Somoza, conduce intervenția împotriva statului Costa-Rica.

Inmînarea Premiului Internațional Stalin savantului finlandez Felix Iversen

MOSCOVA 15 (Agerpres). — TASS După cum s-a mai anunțat, la 14 ianuarie a.c., a avut loc în sala Sverdlov din Kremlin solemnitatea înmînării Premiului Internațional Stalin lui Felix Iversen, om de știință finlandez, vicepreședinte al organizației „Partizanii păcii din Finlanda" și profesor la Universitatea din Helsinki.

La această solemnitate au asistat eminenți oameni de știință sovietici, colaboratori științifici ai institutelor Academiei de Stiință a U.R.S.S., profesori și docenți ai Universității de Stat „M. V. Lomonosov" din Moscova, reprezentanți ai organizațiilor obștești sovietice și ai colectivelor de la întreprinderile din capitală, un grup de colhoznici — eroi ai muncii socialiste din regiunea Moscova.

A fost de asemenea de față A. Gartz, ambasador extraordinar și plenipotențiar al Finlandei în U.R.S.S.

Premiul Stalin pentru pace i-a fost înmînat lui Felix Iversen de către scriitorul A. A. Fadeev, membru în Comitetul pentru decernarea premiilor internaționale Stalin pentru pace.

Cuvinte calde de salut i-au adresat laureatului, academicianul A. N. Kolmegorov, decanul facultății de științe fizico-matematice de la Universitatea din Moscova, N. S. Tihonov, președintele Comitetului sovietic pentru apărarea păcii, A. I. Markușevici, vicepreședinte al Academiei de Științe pedagogice, profesor P. I. Kocina, membră în Comitetul antifascist al femeilor sovietice, compozitorul I. A. Șaporin.

Felix Iversen, laureat al Premiului Internațional Stalin, a rostit o cuvîntare de răspuns, care a fost subliniată în repetate rînduri de aplauzele asistenței.

Salutul adresat de C. C. al P. M. R. Conferinței naționale a Partidului Comunist Italian

ROMA 15 (Agerpres). — In zilele de 12 și 13 ianuarie cea de a patra conferință națională a Partidului Comunist Italian și-a continuat lucrările.

În cadrul conferinței s-a dat citire următorului salut adresat de Comitetul Central al Partidului Muncitoresc Romîn:

Către

Comitetul Central al Partidului Comunist Italian

ROMA

Comitetul Central al Partidului Muncitoresc Romîn transmite un salut fierbinte celei de a 4-a Conferințe Naționale a Partidului Comunist Italian.

Urăm succes deplin lucrărilor Conferinței Dvs. pentru mobilizarea forțelor patriotice în scopul apărării intereselor vitale ale poporului italian, pentru o politică externă de pace și colaborare între popoare.

Poporul romîn e convins că poporul italian, conștient de forțele sale, urmînd politica Partidului Comunist Italian, va ști să lupte cu abnegație pentru ca politica forțelor reacționare și uneltirile agresive ale ațîțătorilor la un nou război să fie zădărnicite.

Partidul Muncitoresc Romîn urează Partidului Comunist Italian noi succese pentru creșterea rîndurilor sale, pentru întărirea unității clasei muncitoare și a tuturor forțelor patriotice din Italia, în lupta pentru apărarea libertăților democratice, pentru independența și suveranitatea națională a Italiei, pentru pace.

Trăiască Partidul Comunist Italian, eroicul conducător al luptei poporului italian pentru apărarea păcii, libertății și independenței naționale!

Trăiască prietenia dintre poporul romîn și poporul italian!

Comitetul Central al Partidului Muncitoresc Romîn

Vizita unui consilier al Ambasadei Sovietice la Londra la Ministerul de Externe al Angliei

LONDRA 15 (Agerpres). — TASS transmite: După cum relatează corespondentul diplomatic al agenției Press Association, la 14 ianuarie un consilier al Ambasadei Sovietice la Londra a făcut o vizită la Ministerul Afacerilor Externe în scopul de a obține următoarea informație: Cînd se presupune că va fi definitivată în Anglia ratificarea acordurilor de la Paris? Reprezentantul Ambasadei Sovietice s-a întîlnit cu Geoffrey Harrison, subsecretar de stat adjunct la Ministerul Afacerilor Externe.

S-a făcut cunoscut că reprezentantul Ministerului Afacerilor Externe a declarat că acordurile de la Paris, după ce vor fi aprobate în cele două Camere ale parlamentului, vor fi considerate intrate în vigoare numai după ce regina va semna documentele de ratificare și ele vor fi depuse în păstrarea uneia din țările participante la acorduri.

In ceea ce privește termenele încheierii procedurii legate de definitivarea ratificării acordurilor de la Paris, după cum se afirmă în cercurile ziaristice, reprezentantul Ministerului a declarat că o hotărîre în această problemă va fi luată în funcție și ținînd seamă de situația politică, în orice caz însă numai după depunerea instrumentelor de ratificare de către Franța.

Spectacole

DUMINICĂ 16 IANUARIE 1955

CINEMATOGRAFE: **Patria, I. C. Frimu:** Jucătorul de rezervă; **Republica, București:** Desfășurarea, Și Ilie face sport; **Tineretului, Alex. Sahia:** Copiii partizanului; **Infrățirea între popoare, Gh. Doja, Libertății:** Stele vesele; **Maxim Gorki:** Antilopa de aur. Valsul pe gheață, Zmeul cel rău; **Elena Pavel:** Alarmă la circ; **Lumina:** Chibritul suedez, Turnul fecioarei; **Victoria:** Misterul lacului din munți; **Alex. Popov, Arta:** Caut o nevastă; **8 Martie, Munca:** Furtună pe Nipru; **Vasile Roaită:** Locotenentul lui Rakoczi; **Unirea:** Slugă la doi stăpîni; **Central:** Campionii noștri; **Constantin David:** Suflete zbuciumate; **Flacăra:** Circul; **T. Vladimirescu, N. Bălcescu:** Clochemerle; **Aurel Vlaicu:** Ordinul Anna; **Popular:** Povestea micului cocoșat; **M. Eminescu:** Asaltul fortului din munți; **Miorița:** De doi bani speranță; **Moșilor:** Campionatul mondial de fotbal; **23 August:** Circul Slavia; **Donca Simo:** Primăvara pe gheață; **Ilie Pintilie:** Documentul misterios; **8 Mai:** Maeștrii baletului rus; **Volga:** Destinul Marinei Vlasenko; **1 Mai:** Copilul Dunării; **Gh. Coșbuc:** Epava din largul mării; **Rahova:** Poemul dragostei; **Olga Bancic:** Zilele mîniei.

Un oraș renăscut din ruine

Zece ani au trecut din ziua în care ostașii sovietici au alungat pe hitleriști din Varșovia. Zece ani au trecut de cînd capitala Poloniei trăiește liberă...

Sălbăticia hitleristă lovise crunt Varșovia. Cînd ostașii sovietici au pătruns în capitala Poloniei, minunatul oraș polonez, nu era decît un imens morman de ruine: 11.229 clădiri au fost distruse în întregime, iar 14.269 au fost distruse parțial. Întreprinderile industriale fuseseră distruse în proporție de 90 la sută, podurile de cale ferată și șoselele 100 la sută, spitalele și clinicile 80 la sută, muzeele, teatrele, arhivele și sălile de concert 80 la sută, școlile 90 la sută, trotuarele 46 la sută.

Varșovia a renăscut însă din ruine, mai frumoasă decît oricînd. Eroismul poporului polonez și ajutorul frățesc al oamenilor sovietici au făcut ca reconstrucția și construcția Varșoviei să se desfășoare într-un ritm furtunos. Un aport deosebit au adus în această operă tinerii polonezi care din cele mai îndepărtate colțuri ale țării s-au îndreptat spre șantierele capitalei. Tineretul polonez a oferit nenumărate exemple de abnegație și spirit de sacrificiu în lupta pentru înlăturarea ruinelor.

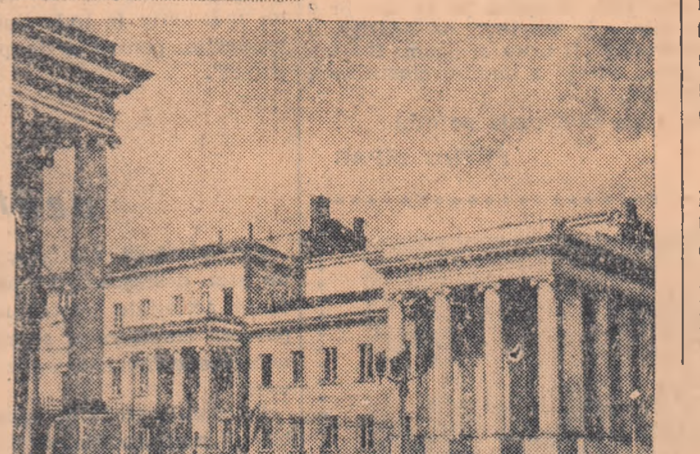
Varșovia de astăzi este un oraș care exprimă dorința poporului polonez de a-și făuri un trai mai bun. Capitala poloneză numără în momentul de față peste 950.000 locuitori. Potențialul industrial al Varșoviei a crescut într-un mod deosebit de rapid. Cartierele Wola, Zeran, Grochów, Sluzev și Okecie sînt centre ale industriei moderne. Noile întreprinderi varșoviene sînt utilate cu cele mai moderne cuceriri ale tehnicii. Noile clădiri îmbină tradițiile arhitecturii poloneze cu cerințele epocii noastre, epoca victoriei socialismului.

In perioada dintre 1950-1953 au fost date în folosință 75.000 camere în 22 cartiere muncitorești. În afară de acestea, cu fonduri de stat au fost reparate — pînă la sfîrșitul primului semestru al anului 1954 — peste 170.000 camere. In prezent, s-a pășit la reconstrucția centrului orașului, în jurul Palatului Culturii și Științei „I. V. Stalin". Acest palat monumental construit în întregime de Uniunea Sovietică, este o mîndrie a Varșoviei noi, o mărturie a ajutorului dezinteresat pe care-l acordă oamenii sovietici poporului polonez.

Despre reconstrucția Varșoviei se pot spune nenumărate lucruri, se pot scrie nu numai volume întregi ci biblioteci întregi.

Locuitorii Varșoviei nu pot uita însă trecutul. In fiecare din faptele lor de eroism, în focul muncii de construcție a orașului lor iubit sălășluiește dorința fermă de a împiedica repetarea pe viitor a unor agresiuni de felul celei dezlănțuite de militarismul german împotriva Poloniei în septembrie 1939.

Locuitorii Varșoviei doresc ca munca lor pașnică să nu fie tulburată de șuierul bombelor. Ei muncesc astăzi pentru ca, Varșovia să nu mai cunoască niciodată îngrozitoarele momente ale distrugerii. Insuflețiți de un puternic patriotism, locuitorii Varșoviei sînt în același timp hotărîți ca, la nevoie, să apere cu toate forțele lor minunata operă de construcție pe care o realizează.

In clișeele alăturate pot fi văzute aspecte din Varșovia reconstruită. In prima fotografie Palatul Culturii și Științei „I. V. Stalin". Medalionul înfățișează noile locuințe muncitorești construite pe locurile fostului ghetou. A treia fotografie prezintă o clădire în stil clasic, reconstruită în piața Dzerjynski, iar ultima fotografie înfățișează marea arteră de comunicație, traseul W—Z.

Salut constructorilor noii Varșovii

Al. Finți
maestru emerit al artei din R.P.R.

Am văzut Varșovia. Varșovia pe care furia dezlănțuită a militarismului prusac a vrut s-o șteargă de pe fața pămîntului. Varșovia căruia fiara turbată i-a răcnit: „Vei rămîne numai o amintire", acel oraș care acum zece ani, la eliberare, nu avea zid lîngă zid, piatră peste piatră.

Varșovia se ridică însă acum mai mîndră și mai frumoasă decît înainte ca un răspuns, o pildă și o condamnare istorică a dementilor, care au crezut și a acelora care mai cred și astăzi, că există popor a cărui viață poate fi stinsă, pentru ei, pentru interesele lor.

Am vizitat orașul minunat, care în admirația întregii lumi a renăscut din ruine după cum în admirația întregii lumi a luptat eroic și a învins!

Fiecare cărămidă ridicată din ruine, vorbește de o pierdere scumpă, o amintire dureroasă, vorbește de o inimă care a fost strivită pentru că a bătut fierbinte pentru frații ei, pentru patria sa. Fiecare piatră acuză pe dușmanii omenirii militariștii prusaci și exprimă parcă o puternică chemare la vigilență: oameni veghiați pentru că fiarele adulmecă noi prăzi!

Am trecut de mai multe ori prin toate acele locuri — în care astăzi mintea și mîna oamenilor a ridicat un nou și minunat oraș. De fiecare dată cu alți însoțitori. Fiecare m-a dus prin locuri ce însemnau pentru ei amintiri dureroase, sfinte ce nu se vor șterge niciodată.

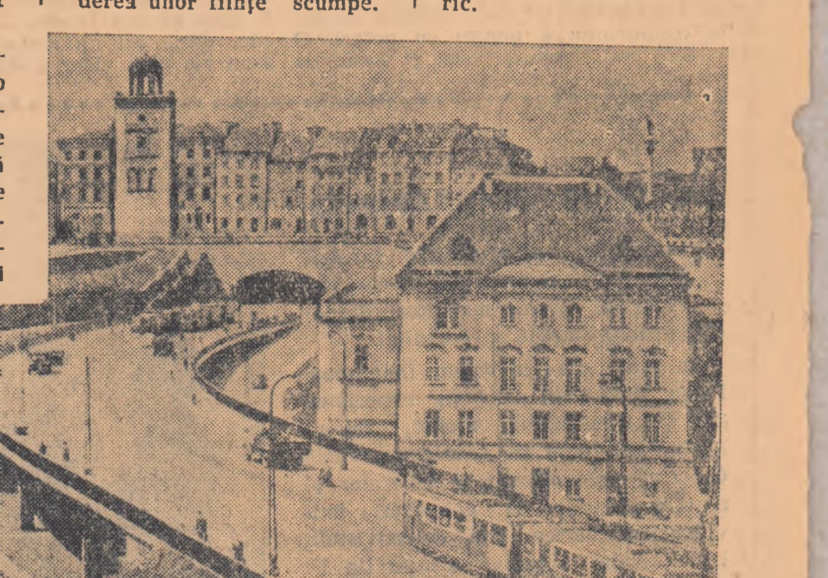
In tăcere, în ochii umezi ce mă priveau am simțit suferința pentru pierderea unor ființe scumpe.

Poporul Poloniei populare a ridicat din temelie Varșovia cu același eroism cu care au luptat pentru distrugerea dușmanului.

Varșovia a renăscut pentru că nici odată un popor care luptă pentru libertatea lui, nu poate fi răpus.

Popoarele care au ca deviză: mai bine să mori decît să trăiești în genunchi, nu pot pieri nici odată. De acest lucru trebuie să se pătrundă acele capete înfierbîntate din occident, care făuresc planuri războinice, visînd să pulverizeze așezările scumpe. Semănătorii istoriei războinice ar trebui să ia aminte. Lecțiile istoriei nu trebuiesc ignorate.

Varșovia este astăzi o pildă și un exemplu istoric.

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA: București, Piața „Scînteii", Tel. 7.60.10, 7.61.00. Secția scrisori Tel. 7.66.91. TIPARUL: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin".